

**ØSTRE LANDSRET
DOM**
afsagt den 14. november 2025

Sag BS-47784/2022-OLR
(14. afdeling)

Skatteministeriet
(advokat Sune Riisgaard)

mod

Sagsøgte
som successor efter Sagsøgte A/S
(advokat Mathias Kjærsgaard Larsen
v/Advokatfuldmægtig)

og

Sag BS-47787/2022-OLR
(14. afdeling)

Skatteministeriet
(advokat Sune Riisgaard)

mod

Sagsøgte
(advokat Mathias Kjærsgaard Larsen
v/Advokatfuldmægtig)

Landsdommerne Benedikte Holberg, Stine Fruergaard Andersen og Jesper Hagen (kst.) har deltaget i sagernes afgørelse.

Sagerne er anlagt ved Retten i Næstved den 30. september 2022 og er ved denne rets kendelse af 22. november 2022 (BS-37470/2022-NAE og BS-37469/2022-NAE) henvist til behandling ved landsretten i 1. instans, jf. retsplejelovens § 226, stk. 1.

Sag BS-47784/2022-OLR drejer sig om prøvelse af Landsskatterettens afgørelse af 1. juli 2022 vedrørende det nu ophørte selskab Sagsøgte A/S (herefter Sagsøgte A/S), mens sag BS-47787/2022-OLR drejer sig om prøvelse af Landsskatterettens afgørelse af samme dato vedrørende Sagsøgte.

Sagerne angår, om Sagsøgte A/S i indkomstårene 2012-2016 skal beskattes for at have stillet heste til rådighed for selskabets eneaktionær, Sagsøgte, jf. statsskattelovens § 4, og om Sagsøgte skal beskattes af den værdi, han har haft ved, at selskabet i samme periode har stillet heste til rådighed for ham, jf. ligningslovens § 16 A. -

Sagerne er forhandlet i forbindelse med hinanden, jf. retsplejelovens § 254, stk. 1.

Påstande

Sag BS-47784/2022-OLR:

Skatteministeriet har over for Sagsøgte som successor efter Sagsøgte A/S nedlagt påstand om, at Sagsøgte A/S skal anerkende, at selskabet skal beskattes af markedslejen, svarende til 4.800 kr. i 2012, 3.600 kr. i 2013, 3.600 kr. i 2014, 3.600 kr. i 2015 og 3.600 kr. i 2016, idet selskabet har stillet heste til rådighed for hovedaktionæren, Sagsøgte. -

Sagsøgte som successor efter Sagsøgte A/S har påstået frifindelse.

Sag BS-47787/2022-OLR:

Skatteministeriet har over for Sagsøgte nedlagt påstand om anerkendelse af, at han har modtaget skattepligtig udlodning svarende til 4.800 kr. i 2012, 3.600 kr. i 2013, 3.600 kr. i 2014, 3.600 kr. i 2015 og 3.600 kr. i 2016 ved, at hans selskab Sagsøgte A/S har stillet heste til rådighed for ham. -

Sagsøgte har påstået frifindelse.

Sagsfremstilling og sagernes genstand

Sagsøgte stiftede den 1. januar 2002 selskabet Sagsøgte A/S. Selskabet skiftede den 12. september 2014 navn til Sagsøgte A/S. Sagsøgte var i de påklagede indkomstår eneaktionær i selskabet, hvis formål er angivet til at være konsulentvirksomhed og stutriver virksomhed og anden hermed beslægtet virksomhed.

SKAT (nu Skattestyrelsen) fandt ved afgørelse af 12. juni 2018 i selskabets sag, at selskabet ikke kunne fradrage de driftsmæssige underskud i stutriveriet i årene 2012-2016, idet stutriveriet ikke kunne anses for at være drevet i selskabets erhvervsmæssige interesse, men derimod i eneaktionærens private interesse. Skattestyrelsen beskattede desuden selskabet af en fikseret lejeindtægt af heste, idet selskabet vederlagsfrit havde stillet heste til rådighed for Sagsøgte, der havde disponeret over hestene på en måde og i et omfang, der svarede til en lejer.

Skattestyrelsen fandt ved afgørelse af samme dato i sagen vedrørende Sagsøgte, at Sagsøgte skulle beskattes af maskeret udlodning af selskabets driftsmæssige underskud i årene 2012-2016, ligesom Skatte-styrelsen beskattede Sagsøgte af den rådighed, han havde haft over selskabets heste.

For så vidt angik den beløbsmæssige opgørelse af den fikserede leje, henholdsvis rådighedsbeskatningen, ansatte Skattestyrelsen denne på baggrund af markedslejen/markedsværdien. Skattestyrelsen ansatte lejen som en forrentning pålydende diskontoen + 4 % af anskaffelsessummen af hestene af slagsen ”hoppestammen”, som selskabet havde erhvervet. Herefter blev selskabets indkomst forhøjet med den fikserede lejeindtægt, ligesom beløbet blev anset for maskeret udlodning til Sagsøgte.

Ved Landsskatterettens afgørelser af 1. juli 2022 stadfæstede Landsskatteretten Skattestyrelsens afgørelse om, at selskabet ikke kunne anses for erhvervsmæssigt drevet. Af samme grund skulle Sagsøgte beskattes af driftsunderskuddet for stutriveriet som maskeret udlodning. Sagsøgte og selskabet har ikke indbragt dette spørgsmål for domstolene.

For så vidt angik spørgsmålet om beskatning af den fikserede leje, henholdsvis rådighedsbeskatningen, ændrede Landsskatteretten Skattestyrelsens afgørelse, idet Landsskatteretten ikke fandt grundlag for at beskatte Sagsøgte af den rådighed, han havde haft over heste, samtidigt med, at han blev udbyttebeskattet af driftsunderskuddene i selskabet. Landsskatteretten fandt desuden, at den af Skattestyrelsen anvendte metode til at værdiansætte rådig-

heden med diskontoen + 4 % var udtryk for skøn under regel. I afgørelsen vedrørende selskabet fandt Landsskatteretten desuden ikke grundlag for at beskatteselskabet af en fikseret leje.

Landsskatterettens afgørelser herom er indbragt for domstolene af Skatteministeriet, jf. skatteforvaltningslovens § 49.

Skattestyrelsens og Landsskatterettens afgørelser i sagerne vedrørte yderligere spørgsmål om, hvorvidt selskabet eller Sagsøgte var rette indkomstmottager af indtægter oppebåret fra konsulentarbejde (selskabets anden driftsgren). Landsskatterettens afgørelser herom er ikke indbragt for domstolene.

Af Landsskatterettens kendelse af 1. juli 2022 vedrørende Sagsøgte A/S fremgår blandt andet følgende:

”...

I afgørelsen har deltaget: Dommer 1, Dommer 2 og Dommer 3

Klager:

Klage over: SKATs afgørelse af 12. juni 2018

...

Klagepunkt	SKATs afgørelse	Klagerens opfattelse	Landsskatterettens afgørelse
Indkomståret 2012			
Fradrag for under-skud af virksomhed	0 kr.	57.684 kr.	0 kr.
Fikseret leje af hest	4.800 kr.	0 kr.	0 kr.
Indkomståret 2013			
Fradrag for under-skud af virksomhed	0 kr.	51.174 kr.	0 kr.
Fikseret leje af hest	3.600 kr.	0 kr.	0 kr.
Indkomståret 2014			
Fradrag for under-skud af virksomhed	0 kr.	45.746 kr.	0 kr.
Fikseret leje af hest	3.600 kr.	0 kr.	0 kr.

Skattepligtig tilskud	204.950 kr.	0 kr.	0 kr.
Fradrag for udgifter			
i tilknytning til honorarindtægt	0 kr.	66.903 kr.	66.903 kr.

Indkomståret 2015

Fradrag for under-	0 kr.	88.147 kr.	0 kr.
skud af virksomhed			
Fikseret leje af hest	3.600 kr.	0 kr.	0 kr.
Skattepligtig tilskud	157.800 kr.	0 kr.	0 kr.
Fradrag for udgifter			
i tilknytning til honorarindtægt	0 kr.	45.456 kr.	45.459 kr.

Indkomståret 2016

Fradrag for under-	0 kr.	68.287 kr.	0 kr.
skud af virksomhed			
Fikseret leje af hest	3.600 kr.	0 kr.	0 kr.
Skattepligtig tilskud	344.375 kr.	0 kr.	0 kr.
Fradrag for udgifter			
i tilknytning til honorarindtægt	0 kr.	72.459 kr.	72.459 kr.

...

Faktiske

oplysninger

Virksomhedsaktiviteter

Sagsøgte A/S er opstartet i 2002 med a ktiviteten stutteri.

Bag opstarten stod Sagsøgte, der er uddannet jurist. Han havde i 2001 opsagt sit lønmodtagerjob, og søgte derfor ny beskæftigelse. Han havde bopæl på en ejendom på Nordsjælland med 6 tønder land, hvor han havde opstaldning af alle racer.

Derfor fandt han via en artikel i Børsen interesse for, at indgå samarbejde med islænderen Person 1, der havde haft succes med hestestutteri på Island. Sagsøgte vurderede, at der var tale om en god investering, der samtidig passede med at han havde en mindre landbrugsejendom, hvorfra dette kunne drives.

Sagsøgte tog kontakt til parterne og indgik aftale om etablering af virksomhed i Danmark. I forbindelse med etableringen blev der udarbejdet en businesscase og samarbejdsaftale mellem parterne. Af materialet fremgår det, at man ved opstarten har opstillet detaljerede forventninger

over salg i løbet af det første år, og at der forventes en drift, der kan bærer, at Sagsøgte aflønnes med 15.000 kr. pr. måned.

Ejerfordelingen ved opstarten i 2002 var, at Sagsøgte og Person 1 hver ejede 45% af selskabet. De resterende 10% var ejet af Person 2. Person 1's indskud i virksomheden bestod af heste (apportindskud), som han ved sin udtræden i 2003 tog ud af selskabet

igen. Person 2 og Person 1 har ikke været lønansat i selskabet. I forbindelse med etablering af selskabet aftales det, at Person 1 skal have 4 årlige flyrejser fra Island til Danmark, og at Person 2 skal have stillet en lejlighed til rådighed af selskabet.

Det fremgår af aftalerne om arbejdsfordeling, at Person 1 var ansvarlig for avlsarbejdet, Person 2 forestod salg, markedsføring og vedligeholdelse af hestenes ridefærdigheder. Sagsøgte var ansvarlige for administration, herunder etablering af fysiske og juridiske forhold.

Ved opstarten købte selskabet 29 heste på Island, hvoraf 22 kom til Danmark.

Allerede efter en driftsperiode på 1 år kunne man konstatere, at budgetter og aktiviteten ikke holdt. I løbet af 2003 og 2004 udtrådte både Person 2 og Person 1 således at Sagsøgte var eneste aktionær tilbage i selskabet. Han fortsatte aktiviteten med professionel assistance til træning af heste mm., da han ikke havde kompetencerne til avlsplanlægning og træning. Hestene blev som udgangspunkt sat til salg hos professionelle, der blev provisions aflønnet ved salg af en hest. Af de interne regnskaber for 2010-2016 fremgår det, at der er afholdt mellem 0 kr. og 16.000 kr. pr. år til tilridning mm. Videre fremgår det, at der ikke i perioden fra 2011-2016 har været afholdt udgifter til bedækning.

Klageren har oplyst, at driften samtidig nedskaleres væsentlig for at begrænse tabet. I den forbindelse ophører betaling af lejeudgifter for selskabets brug af Sagsøgtes ejendom samt lønudbetaling til Sagsøgte.

Af regnskaberne fremgår det endvidere, at i hvert fald siden 2008 har egenkapitalen været tabt, og at der i regnskaberne tages forbehold for going concern. I ledelsesberetningerne for 2009-2016 er der anført, at ledelsen forventer at fortsætte driften og reetablere egenkapitalen ved fremtidig indtjening.

Da indtjeningen ikke har kunnet reetablere egenkapitalen, er denne i stedet dækket ind af lån fra Sagsøgte, som 31. december 2012 havde et tilgodehavende hos selskabet på 493.547 kr. Dette stiger til 511.349 kr. i 2014 for herefter at falde i takt med at selskabet har opnået overskud, jf. nedenfor.

Der er endvidere indgået samarbejdsaftale med Person 3, hvorefter heste opstaldes til en fast listepriis på 750 kr./md (2006-tal). Samtidig fore -
 står Person 3 den løbende træning af hestene. Vederlag herfor er an -
 givet til at være et føl fra Ala, som parterne herefter ejer med 3:1 ejerfor -
 hold, hvor Person 3 ejer den største del.

Aftalen er indgået i marts 2006, og angiver, at samarbejdet løbende vil blive udviklet ved gensidig drøftelser.

Sagsøgte har oplyst, at han vedligeholder træningen af hestene ved den daglige omgang med hestene og almindelig skovtursridning. Desu -
 den søger han viden om avl og salg ved at abonnere på bladet "Tølt".

Det er oplyst, at klageren har flyttet virksomheden til en anden ejendom, bl.a. fordi det viste sig, at hestene var plaget af mitteangreb som følge af at den første ejendom lå i et skovområde. Fra 2005 er virksomheden drevet -
 fra en ejendom i By, som ligger på et mere åbent areal, hvorved pro -
 blemerne med mitteangreb og sommereksem er blevet mindre.

Klageren har oplyst, at selskabet i perioden 2010-2012 ikke har været dre -
 vet intenst pga. personlige forhold.

Det er oplyst, at det er svært at sætte tal på kapaciteten for opstaldning, da islandske heste ikke behøver bokse.

Selskabets heste har ikke deltaget i kåringer, stævner eller lignende, da dette er omkostningstungt. Branding er sket gennem salg, og mund-til-mund metoden. Det er oplyst, at selskabet i første driftsår annoncerede for stutieret ved det 1. VM for Islænderinge i Danmark samt at der ikke siden er annonceret for stutieret.

Islænderhestene er først salgsklare omkring 6 års alderen.

Klageren har fremlagt følgende redegørelse omkring islandske heste:

"- Opvækst

Den islandske hest er resultatet af mange hundrede års avl af heste im -
 porteret til Island og brugt som arbejds- og rideheste. Den islandske hest er -
 kendetegnet ved at være meget robust, nøjsom og længere end -
 de fleste andre hestearter om at blive udvokset - såvel mentalt som fy -
 sisk. En islandsk hest er således først udvokset i en alder af 4-5 år, hvor -
 også først tilridningen kan finde sted. En islandsk hest skal have 4 eller 5 -
 gangarter og skal altid kunne vise tølten, for at have nogen værdi.

Den islandske hest er, som konsekvens af sin nøjsomhed, meget afhæn -
 gig af at få den rigtige føde i de rigtige mængder. For fruktanholdige -
 græsser og for store mængder vil kunne slå en islandsk hest ihjel. Der -
 for dyrker ansvarlige avlere specielle græsser velegnet til disse heste, og er -
 meget omhyggelige ved indgræsning i foråret.

- Drægtighedsperiode og bedækning.

En islandsk hest ifoles i alt overvejende grad kun ved naturlig bedækning, da insemination har haft meget dårlige resultater for denne race. Det sædvanlige er, at hoppen transporteres til det sted, hvor den valgte hingst befinder sig, og hvor hoppen, ofte sammen med mange andre hopper, går i løsdrift. Når hoppen efter en eller flere perioder har været hingstegal, og når hoppen afviser hingsten, vil det kunne konstateres ved scanning, om hoppen er i fol.

Hopper kan i princippet sættes i fol hele året, men da den islandske hest ikke står i stald på noget tidspunkt, men befinder sig ude med mulighed for at gå i skur, anbefales det kun at sætte hopper i fol i perioden 1. maj til 1. september, da hoppens drægtighedsperiode er på 11 måneder. Føl bør derfor kun blive født i perioden 1. april til 1. august, for at være robust nok når vinteren kommer.

- Levealder og avlsdygtighed.

En islandsk hest kan blive op til +30 år og vil være ridbar og vil som hoppe kunne føde føl næsten lige så længe med dyrlægens tilladelse! Man vil afhængig af den brug man påtænker hoppen skal have og den udvikling hoppen faktisk gennemlever, kunne avle på dem fra de er 5-6 år.

Ca. 70 % af de hopper man sender til hingst vil blive konstateret ifolet, og ca. 70 procent bærer deres ifølede føl frem til fødsel og levedygtigt afkom.”

Det er oplyst, at besætningen i de omhandlede indkomstår bestod af følgende heste:

Beholdning ultimo 2012

1/3 hest	15.000 kr.
7 heste (følhopper og ridehest) af 30.000 kr.	210.000 kr.
2 ungheste af 15.000 kr.	30.000 kr.
2 føl af 10.000 kr. 20.000 kr. I alt	275.000 kr.

Beholdning ultimo 2013

1/3 hest	15.000 kr.
6 heste (følhopper og ridehest) af 30.000 kr.	180.000 kr.
2 ungheste af 20.000 kr.	40.000 kr. I alt
2 plage af 15.000 kr. 30.000 kr.	265.000 kr.

Beholdning ultimo 2014

8 heste (følhopper og ridehest) af 30.000 kr.	240.000 kr.
1 plage af 20.000 kr. 20.000 kr. I alt	260.000 kr.

Beholdning ultimo 2015

6 heste (følhopper og ridehest) af 30. 000 kr. 180.000 kr.

1 plag af 20.000 kr. 20.000 *la.* I alt 200.000 kr.

Besætning ultimo 2015 består af:

Hoppe Raudhetta født i 1994 (fremgår som avlshoppe på hjemmesiden)

Hoppe Freydis født i 1997 (fremgår som salgshoppe på hjemmesiden)

Hoppe Ala født i 1997 (fremgår som salgshoppe på hjemmesiden) Hoppe

Dimma født i 2008 (fremgår som salgshoppe på hjemmesiden) Vallak Eskir
født i 2010 (solgt i 2016)

Vallak Eldvaki født i 2010 (fremgår som salgshest på hjemmesiden) Vallak

Flugnir født i 2012 (fremgår som salgshest på hjemmesiden)

I henhold til selskabets hjemmeside, pr. 1. juli 2019 består besætningen pt. af:

Hoppe Raudhetta født i 1994

Hoppe Freydis født i 1997

Hoppe Ala født i 1997

Hoppe Dimma født i 2008

Vallak Eldvaki født i 2010

Vallak Flugnir født i 2012

Hopperne Raudhetta, Freydis og Ala er alle importeret fra Island. Øvrige heste er opdrættet i selskabet.

Der har ikke været afholdt udgifter til bedækninger fra 2011 og frem. Der er ingen føl, plage eller ungheste i besætningen for tiden.

Klageren har oplyst at Raudhetta, Freydis og Ala i 2016 er sendt til bedækning i Nordjylland på Gård. -

Raudhetta og Dimma er ifølet, og at der forventes føl i juni 2018.

Klageren har oplyst, at der i 2018 er solgt to heste for i alt 100.000 kr. Her -
efter er der 5 heste i virksomheden, hvoraf de to er blevet ifølet.

Vedrørende efterfølgende indkomstår har klageren oplyst, at besætningen i 2015 udgjorde 7 individer, i 2016 6 individer, i 2017, 6 individer, i 2018 5 individer og i 2019 6 individer.

For 2020 planlægges der salg af én hest, og en udvikling således at 4 heste ifoles og der sker tilkøb af 1 hest, hvorefter der vil være 7 individer. For 2021 planlægges der 9 individer.

Klageren har oplyst, at der er sket en justering af strategi for stutteri og opstaldning fra 2017. Følgende er oplyst: -

”Egne heste:

Selskabet skal eje 4-5 gode avlshopper hvor halvdelen sættes i fol hvert andet år. Fra afkommet vil der ca hvert 2. til 3. år kunne udvælges en egnet hoppe til avl, mens valakker og hopper som ikke skal indgå i avlen sælges bedst muligt, efter vurderet potentiale ved at sælge tidligt eller holde til efter tilridning, som skovtursheste med dokumenterbare riddeegenskaber. -

De ældste avlsheste, mindst lovende avlshopper og hopper som viser problemer med at komme i fol eller taber føllet, sælges løbende som gode skovtursheste.

Selskabet skal ikke selv eje hingst, men anvende fremmede 1. klasse hingste, som passer bedst til den enkelte hoppe.

Opstaldede heste:

Stedet giver mulighed for at kunne rumme op til max. 20 individer- kun islandske heste. Det vil sige, at man vil kunne tilbyde opstaldning til ca. 5 til 8 individer. I dag er der 5 heste opstaldet. Dette giver en god stabil indkomst og stedet er særdeles velbeliggende med godt ride terræn og kuperede folde.

Det har også vist sig, at opstaldere på stedet giver god kontakt til hestekøbere, hvor vi bare de seneste to år har solgt to heste to gange til den samme køber. -

Det giver også god fleksibilitet at kunne lave vagtplaner, hvor opstaldere i bl.a. ferier kan passe hestene. -

Salg af wrap

Den primære fødekilde er stedets gode islænder-wrap, som der slås mindst et slet af om året, og som tjener til den overvejende fødekilde i vinterhalvåret.

Markerne omlægges hvert 5. år med specielt udviklet græsblandinger med urter til islandske heste.

I det år der omlægges sælges der mindre/intet wrap af egen avl, da en omlægning medfører, at der ikke kan slås wrap dette år."

...

Resultater

Selskabet har realiseret følgende driftsresultat i indkomstårene 2012-2019:

Omsætning:	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Salg heste	30.000				16.000	62.400	32.000	0 160.760 124.300
EU støtte	12.497		12.501		10.914	10.395	10.334	9.991 9.855 10.366

Forpagtning	7.160	14.320	14.000	14.320	14.320	14.320	14.320	
Diverse	14.320	3.000	0					
Konsulent - honorar	<u>0</u>	<u>0</u>	<u>204.950</u>	<u>157.800</u>	<u>344.375</u>	<u>0</u>	<u>0</u>	<u>0</u>
I alt	<u>42.497</u>	<u>33.981</u>	<u>246.184</u>	<u>244.595</u>	<u>401.049</u>	<u>24.311</u>	<u>187.935</u>	<u>148.956</u>
Vareforbrug	-79.832	-55.372	-46.848	-122.249	-94.988	-47.454	-86.180	-84.058
stutteri								
Udgifter konsulent -	<u>0</u>	<u>0</u>	<u>-55.200</u>	<u>-43.622</u>	<u>-64.480</u>	<u>0</u>	<u>0</u>	<u>0</u>
bistand								
I alt	<u>-79.832</u>	<u>-55.372</u>	<u>-102.048</u>	<u>-165.871</u>	<u>-159.468</u>	<u>-47.454</u>	<u>-86.180</u>	<u>-84.058</u>
Dækningsbi - drag	-37.335	-21.391	144.136	78.724	241.561	-56.211	101.755	64.898
Øvrige om - kostninger	<u>-20.349</u>	<u>-29.783</u>	<u>-51.835</u>	<u>-54.619</u>	<u>-37.932</u>	<u>-4.554</u>	<u>-66.306</u>	<u>-34.288</u>
Resultat før renter og af -								
	<u>-57.684</u>	<u>-51.174</u>	<u>92.301</u>	<u>24.105</u>	<u>203.629</u>	<u>-60.765</u>	<u>35.449</u>	<u>30.610</u>
skrivninger								

Også i perioden forud for indkomståret 2012-2018 er der realiseret under - skud. Samlet har der siden 2004 været et underskud på 1,4 mio. kr.

SKAT har foretaget følgende udskillelse af stutteridriften for 2012-2016:

<u>Omsætning:</u>	2012	2013	2014	2015	2016	
Salg heste	30.000			16.000	62.400	32.000
EU støtte	12.497	12.501		10.914	10.395	10.334
Forpagtning			7.160	14.320	14.000	14.320
Diverse			14.320			
I alt	<u>42.497</u>	<u>33.981</u>		<u>41.234</u>	<u>86.795</u>	<u>56.654</u>
Vareforbrug	<u>-79.382</u>	<u>-55.372</u>		<u>-46.848</u>	<u>-122.249</u>	<u>-94.988</u>
Dækningsbidrag	<u>-37.335</u>	<u>-21.391</u>		<u>-5.614</u>	<u>-35.454</u>	<u>-38.334</u>
Øvrige omkostninger	<u>-20.349</u>	<u>-29.783</u>		<u>-40.132</u>	<u>-52.693</u>	<u>-29.953</u>
Resultat før renter og afskrivninger	<u>-57.684</u>	<u>-51.174</u>		<u>-45.746</u>	<u>-88.147</u>	<u>-68.287</u>

Klageren har oplyst, at omsætningen i perioden 2009-2015 gennemsnitligt har udgjort 46.000 kr.

Klageren har fremlagt følgende opgørelse over salg af heste:

2002	3 stk.
2003	4 stk.
2004	7 stk.
2005	0 stk.

2006	5 stk.
2007	13 stk.
2008	2 stk.
2009	1 stk.
2010	0 stk.
2011	0 stk.
2012	1 stk.
2013	0 stk.
2014	1 stk.
2015	2 stk.
2016	1 stk.
2017	0 stk.
2018	2 stk.
2019	2 stk.

Ved opstarten af virksomheden i 2002 er der udarbejdet budgetter. Disse er ikke fremlagt, men der er fremlagt mødenotat fra opstarten af virksomheden. Heraf fremgår det af opgørelse og håndskrevne noter, at der forventes salg i 2002 for 397.000 kr. fordelt på salg af forskellige typer heste samt honorar for bedækninger. -

For 2003 forventes salget at stige til 924.000 kr. hvilket antages at være niveauet også for 2004. -

Som anført ovenfor holder dette budget ikke, og klageren har oplyst, at han ikke efterfølgende har udarbejdet budgetter. Det er Sagsøgtes opfattelse, at der er tale om så simpel en virksomhed, at der kan skabes overblik uden at skrive det ned. -

I forbindelse med klagebehandlingen ved Skatteankestyrelsen og fremsendelse af forslag til afgørelse har klageren fremlagt budget for 2020: -

Nettoomsætning	129.000 kr.
Vareforbrug	-36.000 kr.
Dækningsbidrag	93.000 kr.
Øvrige omkostninger	-39.000 kr.
Driftsresultat	54.000 kr.

Ligningsfrister

SKAT har varslet ændringerne vedrørende indkomstårene 2012-2016 ved forslag af 14. november 2017.

Der er afsagt afgørelse ved brev af 12. juni 2018.. For indkomstårene 2012 og 2013 er der henvist til at ændringen er foretaget efter reglerne i skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5, da ændringerne vedrører kontrollerede transaktioner som nævnt i skattekontrollovens § 3B. -

SKAT afgørelse

SKAT har ikke godkendt fradrag for virksomhedsunderskud vedrørende stutridriften på 57.684 kr. for indkomståret 2012, 21.174 kr. for indkom -

ståret 2013, 45.746 kr. for indkomståret 2014, 88.147 kr. for indkomståret 2015 og 68.287 kr. for indkomståret 2016, idet klageren ikke anses at have drevet erhvervsmæssig virksomhed med driftsgrenen hestehold

Endvidere har SKAT fikseret leje af hest på 4.800 kr. for 2012, og 3.600 kr. for indkomstårene 2013- 2016.

For indkomstårene 2014-2016 har SKAT omkvalificeret honorarindtægt modtaget fra konsulentarbejde til skattepligtigt tilskud, idet selskabet ikke er anset for rette indkomstmotager. For indkomståret 2014 er beløbet 204.950 kr., for indkomståret 2015 157.800 kr. og for indkomståret 2016 344.375 kr.

Som konsekvens heraf er selskabet endvidere blevet nægtet fradrag for udgifter i tilknytning til honorarindtægten. Ikke godkendt fradrag er for indkomståret 2014 66.903 kr., for indkomståret 2015 45.459 kr. og for indkomståret 2016 72.459 kr.

SKAT har som begrundelse for afgørelsen anført følgende:

(...)

Underskud af stuttedrift

”Vi fastholder, at selskabets drift af stuttedrift ikke kan anses for at være erhvervsmæssigt i skattemæssig forstand.

Vi betvivler ikke, at stuttedriften i 2001 er startet op med den intention, at udvikle en rentabel virksomhed. Vi mener dog, at allerede i 2003, hvor de 2 investorer udtræder af selskabet, ville det have været naturligt, at foretage konkrete vurderinger af, om virksomheden ud fra de nye forhold stadig ville kunne forventes at blive rentabel, hvis hovedformålet med driften stadig var at opnå driftsoverskud.

Det stod på dette tidspunkt klart, at selskabet og Sagsøgte ikke havde de faglige forudsætninger, der var nødvendige for at drive stuttedriften efter de intentioner der måtte fremgå af den businesscase, der er lavet af parterne. Sagsøgte havde ingen kendskab til avl af islænde, ingen faglige eller praktiske kvalifikationer for træning af hestene, og ingen forbindelse og kendskab til salg og markedsføring af hestene. Det er alle forhold, som har stor konkret betydning for indtjening og omkostningsniveauet af driften. Det forhold, at driften fortsætter ved ”learning by doing”, vil derfor medføre ekstra omkostninger, da det blandt andet nødvendiggør ekstern assistance til blandt andet tilridning og træning af hestene, ligesom det tager tid at sætte sig ind i avlsplanlægning, hvilket vil påvirke selskabets indtjening negativt. Dette medførte også, at Sagsøgte personligt måtte søge andre indtægtskilder, idet selskabet ikke kunne aflønne ham for det arbejde, han udførte for selskabet.

Selskabet valgte uanset disse udfordringer, at fortsætte driften af stuttedriften og driften fortsætter også efter 2010, hvor der er gået mere end 7 år

fra opstart og driften fortsat udviser underskud. Der er ikke på noget tidspunkt efter 2002 lavet budgetter eller på anden vis foretaget konkrete beregninger på, om driften af stuttern kan forventes at blive rentabel, herunder om afhændelse af hestene eventuelt vil kunne pådrage selskabet et mindre underskud end det underskud fortsat drift af stuttern vil medføre. Derudover er det oplyst, at det er på grund af Sagsøgte's personlige forhold, at selskabet ikke har drevet stuttern indestående i en årrække fra 2010 til 2012.

Vi mener ikke, at de tiltag der er sket i selskabet i 2017 og frem, kan begrundes, at aktiviteten i de foregående år kan anses for tilstrækkelig intens eller for teknisk fagligt forsvarlig drevet, herunder mener vi:

- at to hopper er i folet i 2017, ændrer ikke ved, at der ikke har været avlet føl i stuttern i en periode på 5 år. Det er yderligere ikke sandsynliggjort, at disse to føl kan forventes at indbringe stuttern de nødvendige løbende fremadrettede indtægter, for at driften kan ansetes for rentabel.
- at selskabet har fået 2 heste i pension fra primo 2018 til en månedlig indtægt på 1.200 kr. for hver hest, i alt 24.000 kr. i året, ændrer ikke ved, at stuttern ikke har været rentabelt i de foregående år.
- En i 2018 udstedt købsoption på Eldvaki på 70.000 kr. er ikke sandsynliggørelse af, at hesten netop bliver solgt til denne pris. En købsoption er alene et tilbud til køber, det er ikke et tilbud til sælger. Et salg af Eldvaki i 2018 eller senere til netop 70.000 kr. medfører ikke en tilstrækkelig indtægt i selskabet, til at kunne begrunde hverken et fremtidigt løbende overskud, eller det oparbejdede underskud til dato.

Vi mener ikke, at selskabet kan anses for at være i en opstartsfase fra 2010 til 2016, og vi mener, at selskabet senest i 2010 burde have foretaget konkrete vurderinger af rentabiliteten af stuttern og reageret herpå. Alene det forhold at der har været finanskrisen og efterspørgslen på islænderheste dermed faldt, mener vi ikke ud fra en rentabilitetsbetragtning kan begrunde fortsat drift af aktiviteten, blandt andet fordi der heller ikke var overskud af driften inden krisen indtraf i 2008.

Vi fastholder, at forholdet er omfattet af skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5.

Da Sagsøgte har bestemmende indflydelse i selskabet og SKAT efter ligningslovens § 16 A anser underskuddet vedrørende stuttern for maskeret udbytte til Sagsøgte, er underskuddet en kontrolleret transaktion som nævnt i skattekontrollovens § 3 B. Det betyder, at SKAT efter skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5 kan foretage indkomstårskorrekturerne for indkomståret 2012 og 2013 vedrørende disse kontrollerede transaktioner.

Vi anser derfor heller ikke udgifterne for at være fradragsberettigede driftsudgifter i selskabet efter statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a.

Vi fastholder derfor de begrundelser, vi har anført i brev af 14. november 2017 og som er gengivet nedenfor. Rettelser eller tilføjelser fremgår med kursiv:

Vi anser stutтерiet for at være en etableret virksomhed:

Da stutтерiet er startet i 2004, mener vi, at stutтерiet driftsmæssigt må anses for at være kommet ud over opstartsfasen, der efter praksis anses for at være 5-7 år. Vi mener, at stutтерiet senest fra og med indkomståret 2011 skal kunne påvise rentabel drift, for at kunne anses som en erhvervsmæssig virksomhed i skattemæssig forstand, eller i det mindste kunne sandsynliggøre eller dokumentere et fremtidigt resultat på 0 kr. eller derover.

Selskabet har ikke kunnet påvise rentabel drift. I har alene begrundet, at driften kan blive rentabel i jeres forventning om, at stutтерiet med tiden avler en "stjerne". I har ikke påvist, at dette også er en realistisk forventning.

Der er ikke udsigt til rentabel drift:

Når vi udskiller stutтерiet fra selskabets samlede drift, medfører det følgende resultat af stutтерidriften:

(...) (tabel er gengivet under fakta)

Opgørelsen viser, at stutтерidriften også for indkomstårene 2014-2016 er underskudsgivende.

Stutтерidriften har således i selskabets levetid alene i indkomståret 2004 udvist et resultat på 0 kr. eller derover, hvor resultatet af driften var 281 kr. Det samlede skattemæssige underskud udgør i alt over 1.4 mio. kr. Det samlede fremførselsberettigede underskud indtil 2014 er på 1.269.836 kr. (inklusiv renter). For indkomstårene 2014-2016 udgør underskuddene i alt 154.604 kr. (eksklusiv renter.)

I har ikke udarbejdet budgetter for indtjening og omkostninger siden opstart af stutтерiet i indkomståret 2004. Det har I uanset det løbende underskud af driften ikke fundet behov for. Vi mener derfor ikke, at I har dokumenteret eller sandsynliggjort, at I har foretaget en løbende reel evaluering af, om og hvornår driften af stutтерiet har udsigt til at blive rentabel.

I har oplyst, at rentabiliteten af driften er bygget op på en forventning eller et håb om, at det gennem avlsplanlægning vil lykkedes at avle "stjernen". I har specifikt oplyst: "Opdræt og efterfølgende salg af heste beror på, hvorvidt det er muligt, at opnå det optimale genetiske match, hvor der kan fødes en "stjerne" eller i det mindste en hest over middel".

I har oplyst, at I forventer "Stjernen" vil kunne indbringe en salgssum mellem 100.000 kr. og 1 mio. kr. I har dog ikke oplyst nærmere, i hvilket

tidsperspektiv der er en forventning om, at dette vil lykkes, og i hvilken prisklasse "Stjernen" forventes at være.

I har heller ikke dokumenteret eller sandsynliggjort, at og hvordan der foregår et professionelt avlsarbejde med henblik på at avle "Stjernen". Det mener vi, at man eksempelvis kan gøre ved dokumentation af, at der i avlsarbejdet er brugt absolutte avls-topheste eller heste, der har præsteret ud over det sædvanlige. Eller at man har anvendt hingste og hopper, der før har præsteret afkom i den prisklasse, der er nødvendig for at sikre stutterns rentabilitet.

Vi er klar over, at der ikke kan fastlægges et nøjagtigt tidspunkt for om og hvornår "Stjernen" avles, og hvornår en indtægt fra denne, således kan sikre selskabets rentabilitet.

Vi mener dog, at det ved et professionelt og veltilrettelagt avlsarbejde er muligt at sandsynliggøre, om man er på vej, eventuelt ved at det er lykkedes stuttern at avle flere rigtig gode heste, og at salgspriserne er stigende og nærmer sig de salgspriser, der er nødvendige for, at driften af stuttern er rentabelt.

Ud fra de salgspriser på heste og den omkostningsstruktur selskabet har haft, mener vi ikke, at stuttern har udsigt til at blive rentabelt. Det begrundes vi med:

- I har siden 2004 haft et samlet underskud på over 1.4 mio. kr. Der har løbende været solgt heste, som af selskabet anses som middelheste. I har oplyst, at selskabets gennemsnitlige omkostningsstruktur har været 83.000 kr. årligt i perioden 2009-2013.
- I har i indkomstårene 2012-2016 haft en årlig omsætning fra salg af heste på mellem 34.000 kr. og 62.400 kr. og i alt 140.400 kr. Det vil sige gennemsnitlig årlig omsætning i stuttern på 28.080 kr.
- Vareforbrug i denne periode har udgjort 399.289 kr. og øvrige omkostninger har udgjort 172.910 kr. Omkostningerne og vareforbrug har i denne periode i alt udgjort 572.199 kr. og 114.440 kr. i gennemsnit.
- Det samlede tab for perioden 2012-2016 (5 år) udgør 311.038 kr.

Ud fra en samlet rentabilitetsbetragtning, vil stuttern for at blive rentabel enten

- o hvert år skulle avle en stjernehest, der kan sælges for omkring 100.000 kr., eller
- o løbende (ca. hvert 3.-4. år) skulle avle en stjernehest, der kan sælges til omkring 350.000 kr., eller
- o af og til (ca. hvert 10. år) avle en stjernehest, der kan sælges til ca. 1 mio. kr.

o og samtidig avle middelheste, og som minimum hvert år sælge 1 hest til ca. 30.000 kr.

Avl af sådanne "Stjerneheste" der kan sælges til priser over 350.000, sker kun i ganske særlige tilfælde, og er endnu ikke tilnærmelsesvist lykkedes for selskabet efter en driftsperiode på 12 år, idet den dyreste hest stutieriet har solgt i perioden 2012-2016, er solgt til 34.400 kr.

Vi anser ikke stutieriet for fagligt teknisk forsvarligt drevet:

Vi mener ikke, at driften af stutieriet i perioden 2012-2016 er tilrettelagt på en sådan måde, at vi kan anse stutieriet for fagligt teknisk forsvarligt drevet, da der ikke har været avlshopper i selskabet i denne periode. Det begrundes vi med:

- For at en hoppe kan anses for at være en avlshoppe, skal hoppen enten være ifolet, eller have føl ved siden. Der har ikke været hopper med føl (ifolet eller ved siden) i driften siden 2012, hvor Raudhetta gik med føl.
- Der er ikke i selskabets regnskab oplyst særskilte udgifter til inseminering, bedækning eller ifoling af hopper i indkomståret 2012 og frem. Uanset om hopperne har været sendt til bedækning, mener vi ikke, at hopperne kan anses som avlshopper i stutieriet, når de ikke har været eller er ifolet i perioden.
- Af stutieriets hjemmeside fremgår kun Raudhetta som selskabets avlshoppe. Hoppen er fra 1994, det vil sige, at hoppen er 23 år i 2017. Hun har ikke haft føl siden 2011. På grund af disse forhold, mener vi ikke, at Raudhetta kan anses som en "aktiv" avlshoppe, og at hun alene kan begrunde fortsat drift af stutieriaktivitet. Stutieriet har tidligere også anvendt Borg som avlshoppe. Denne hoppe er død i 2013.
- I har oplyst, at Raudhetta, Freydis og Ala i perioden 2014-2016 har været sendt til bedækning hos Leikur fra Gård. Ifoling er dog ikke lykkedes. Af personlige årsager, har det ikke været muligt for -svarligt, at søge udvidelse af bestanden for 2012-2016 herudover.
- I oplyser, at tre hopper er sendt til bedækning i indeværende år (2017). Alle hopper i stutieriet udover Raudhetta fremgår på hjemmesiden som salgsheste. Der er ingen oplysninger om, at disse hopper er ifolede.
- Raudhetta, Freydis og Ala er alle over 20 år. Alderen betyder ikke, at hopperne ikke kan anvendes som avlshopper. Men med alderen bliver det sværere og sværere, at få hopperne ifolet.

Vi mener, at der løbende skal være avlshopper (ifolet eller med føl ved siden) i stutieriet, for at kunne begrunde stutieridriften som teknisk fagligt forsvarlig. Se også definitionen på stutieri fra Virksomhed under punkt 2.3.

Da der ikke er aktive avlshopper i driften *i perioden 2012-2016*, og der ikke har været føl i driften siden 2012, anser vi ikke driften i indkomstårene 2014 og frem for at være stuttedrift, der kan karakteriseres som teknisk faglig forsvarlig i landbrugsmæssig forstand. -

Vi gør opmærksom på, at uanset om stuttedet kan anses for faglig teknisk forsvarligt drevet, er dette ikke ensbetydende med, at vi kan godkende stuttedriften som erhvervsmæssig i skattemæssig forstand, idet dette forhold alene er en del af den samlede bedømmelse, der ligger til grund for dette. -

Nødvendigt med andre indtægter :

Sagsøgte har i indkomståret 2007 foretaget et kapitalindskud i selskabet på 300.000 kr. Det har været nødvendigt for at genetablere en selskabskapital på 500.000 kr. i selskabet. -

Nedgangen i gælden og forholdet at egenkapitalen er blevet mindre negativ skyldes alene, at selskabets drift vedrørende rådgivning giver overskud. Dette skyldes ikke indtægter i stuttedriften. Vi mener derfor, at den fortsatte drift af stuttedet er afhængig af kapitalindskud fra enten selskabets aktionær eller fra andre driftsgrene eller indtægter i selskabet. -

Konklusion:

Ud fra en samlet vurdering af ovenstående forhold, mener vi ikke, at selskabets drift af stuttedet, kan anses for at være drevet på sædvanlig og forsvarlig vis bedømt ud fra en teknisk- landbrugsfaglig målestok, og at det tilsigtes at opnå et rimeligt driftsresultat af aktiviteten.

Et væsentligt forhold er, at selskabet efter 12 års drift stadig ikke kan påvise, at opdræt af "Stjernen" eller flere stjerneheste er et realistisk mål for selskabet, ligesom selskabet ikke kan sandsynliggøre et tilstrækkeligt fremtidigt indtægtsgrundlag fra andre salg af heste. -

Vi *fastholder*, at driften af stuttedet må anses for at være båret af hensyn, der kan begrundes i hovedaktionær Sagsøgtes personlige interesse for islænderheste. Det begrundes vi med: -

- Sagsøgte har ombygget sin private ejendom i 2005 til at kunne omfatte hestehold.
- Sagsøgte har ikke opkrævet selskabet leje for stald og jord.
- Sagsøgte har løbende tilført selskabet midler, for at sikre driften i stuttedet. Midlerne er løbende tilført som udlån over mellemregning til selskabet eller som kapitalindskud. -
- Mellemregningen med selskabet er ikke forrentet.
- Sagsøgte har, som eneaktionær med bestemmende indflydelse i selskabet, valgt at lade selskabet fortsætte driften af stuttedet på trods af, at selskabets egenkapital i en lang årrække har været betydelig negativ. -

- Det er Sagsøgtes personlige forhold, der har været årsagen til, at selskabet ikke fortsat har forsøgt at udvide hesteholdet i perioden 2012-2016.
- Driften af stutieriet er videreført ud over en almindelig opstartsfasen på trods af, at driften ikke kan genere overskud.

Forholdet medfører, at vi efter reglerne i statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a ikke kan godkende fradrag for de driftsudgifter der overstiger indtægterne i stutieriet - selskabets underskud – for indkomstårene 2012 til 2016, da vi ikke anser stutieriet for erhvervsmæssigt drevet i skattemæssige forstand.

Underskuddene vedrørende stutieriaktiviteten anser vi som maskeret udbytte til Sagsøgte efter ligningslovens § 16 A, stk. 1 som følge af, at vi anser driften af stutieriet i selskabsregi for båret af Sagsøgtes personlige interesse for islænderheste, og af hans bestemmende indflydelse i selskabet.

Vi har opgjort det ikke godkendte fradrag for underskud vedrørende stutieridrift i selskabet og det maskerede udbytte til Sagsøgte til følgende beløb (se skema side 18):

Indkomståret 2016	68.287 kr.
Indkomståret 2015	88.147 kr.
Indkomståret 2014	45.746 kr.
Indkomståret 2013	51.174 kr.
Indkomståret 2012	57.684 kr.

Ændringer for indkomståret 2012-2013 er foretaget efter reglerne i skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5, da ændringerne vedrører kontrollerede transaktioner som nævnt i skattekontrollovens § 3B Ændringerne for indkomstårene 2014-2016 er foretaget efter reglerne i skatteforvaltningslovens § 26, stk. 1.”

Fikseret leje af hest

”Vi fastholder, at selskabet alene har anskaffet hestene i Sagsøgtes private interesse. Se punkt 2.

Vi fastholder, at hestene ikke har et erhvervsmæssigt formål i selskabet, og vi mener, at selskabet har stillet hestene til rådighed for Sagsøgte, som har disponeret over hestene på en måde og i et omfang, der svarer til en ejers, se SKM2017.366VLR.

Selskabet skal ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst anvende priser og vilkår for økonomiske transaktioner i overensstemmelse med,

hvad der kunne være opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter. Selskabet skal derfor beskattes af en fikseret lejeindtægt af hestene, som skal svare til en markedsleje, jævnfør ligningslovens § 2, stk. 1 og statsskattelovens § 4. -

Da der ikke er et marked for langtidsudlejning heste til netop stutteri drift, mener vi, at den løbende værdiansættelse af besætningen kan lægges til grund for en vurdering af markedsværdien af hestene, og at markedsværdien passende kan ansættes til det beløb, som det vil koste at få denne værdi finansieret på det frie marked. -

De kendte rentefastsættelses-systemer, som eksempelvis Thomson Reuters Loan Connector, Bloomberg Professional og Moodys Rating Interactive system er ikke anvendelige på forholdsvis lave lånebeløb. For så danne låneforhold kan diskontoen + 4% derfor anvendes i praksis, jævnfør blandt andet SKM2010.607.ØLR. Vi mener, at renten ikke kan ansættes til mindre end diskontoen + 4 %. Det begrundes vi i, at Danske Bank forrenter selskabets og hovedaktionærens gæld 11 % i samme periode. -

For at tage højde for skønsusikkerheder ved fastsættelse af den individuelle markedrente som netop Sagsøgte ville kunne have for handlet sig til, og for at tage højde for skønsusikkerheder ved fastsættelsen af hestenes værdi, mener vi, at en forrentning på 4 % passende kan anvendes i denne beregning. -

Vi anser alene den løbende værdiansættelse af hoppestammen som grundlag for opgørelsen af markedsværdien for hestene, da udgifter, der vedrører heste avlet i stutteriet, er anset for en udlodning jævnfør punkt 2. -

Det medfører, at markedsværdien af rådighed over heste efter ligningslovens § 2, stk. 5 kan ansættes til: -

2016	3 hopper af 30.000 kr.	90.000 kr. x 4 %	3.600 kr.
2015	3 hopper af 30.000 kr.	90.000 kr. x 4 %	3.600 kr.
2014	3 hopper af 30.000 kr.	90.000 kr. x 4 %	3.600 kr.
2013	3 hopper af 30.000 kr.	90.000 kr. x 4 %	3.600 kr.
2012	4 hopper af 30.000 kr.	120.000 kr. x 4 %	4.800 kr.

Selskabets indkomst forhøjes med fikseret lejeindtægt vedrørende heste efter statsskattelovens § 4 og ligningslovens § 2 med ovenstående beløb.

Sagsøgte skal jævnfør ligningslovens § 16 A beskattes af hestenes markedsværdi som maskeret udbytte, da han ikke har betalt selskabet leje for hestene, se også SKM2012.621.ØLR.

Udbyttet er ikke fradragsberettiget jævnfør reglerne i statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a.

Ændringer for indkomståret 2012-2013 er foretaget efter reglerne i skat -
teforvaltningslovens § 26, stk. 5, da ændringerne vedrører kontrollerede
transaktioner som nævnt i skattekontrollovens § 3B Ændringerne for -
indkomstårene 2014-2016 er foretaget efter reglerne i skatteforvaltnings
lovens § 26, stk. 1.”
[...]

Landsskatterettens afgørelse

Sagen angår, om det stutteri, selskabet drev i de omhandlede indkomstår, -
blev drevet erhvervsmæssigt eller i hovedanpartshaverens personlige in -
teresse, og om underskuddene dermed i henhold til ligningslovens § 16 A, stk.
1, udgør skattepligtig maskeret udbytte til hovedanpartshaveren, jf. Højesterets
dom af 24. januar 2008, offentliggjort som SKM2008.106.HR.

Derudover angår sagen, om selskabet stillede hestene i stuttoriet til rådigh -
hed for hovedanpartshaveren, og om selskabet for de omhandlede ind -
komstår derfor i henhold til statsskattelovens § 4, litra b, 1. pkt., jf. lig -
ningslovens § 2, skal medregne en lejeindtægt svarende til den fortjeneste, -
som selskabet ville have opnået ved på tilsvarende måde at have stillet he -
stene til rådighed for en uafhængig tredjemand, jf. Højesterets dom af 18.
november 2004, der er offentliggjort som SKM2005.5.HR og Højesterets dom
af 2. oktober 2008, der er offentliggjort som SKM2008.824.HR.

Stutteridrift

Selskaber kan ved opgørelsen af selskabsindkomsten foretage fradrag for
udgifter, som i årets løb er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde
indkomsten, jf. statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a (loven kan findes på
www.retsinfo.dk). Selskaber kan ikke fradrage underskud fra ikke-er -
hvervsmæssig virksomhed, jf. Højesterets dom af 24. januar 2008, offent -
liggjort som SKM 2008, 106 H, og Vestre Landsrets dom af 24. juni 1991,
offentliggjort i TfS 1991, 289.

I dom af 15. april 1994, offentliggjort i TfS 1994, 364, har Højesteret fast -
slået, at i medfør af statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a, kan underskud ved
drift af en landbrugsejendom, efter den mangeårige, særlige ligningsprak -
sis for deltidslandbrug, fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige
indkomst på betingelse af, at driften af ejendommen bedømt ud fra en tek -
nisk-landbrugsfaglig målestok kan betegnes som sædvanlig og forsvarlig samt
tilsiger at opnå et rimeligt driftsresultat. I så fald må ejendommen i
skattemæssig henseende anses for drevet erhvervsmæssigt, medmindre det må
lægges til grund, at driften selv efter en længere årrække ikke har udsigt til at
kunne give et regnskabsmæssigt resultat på 0 kr. eller derover efter
driftsmæssige afskrivninger men før renter.

For virksomheder omfattet af praksis for deltidslandbrug er der, modsat andre
virksomheder, ikke krav om, at virksomhedens resultat skal kunne dække
driftsherreløn og forrentning af den investerede kapital. Stutterier anses for
omfattet af den særlige ligningspraksis for deltidslandbrug som beskrevet i
Den juridiske vejledning 2021-1, afsnit C.C.1.3.2.2.

Ved vurderingen af om et stutteri kan anses for at være erhvervsmæssigt drevet i skattemæssig henseende, lægges der bl.a. vægt på, at stutteriet drives teknisk-fagligt forsvarligt, om antallet af heste muliggør en rational drift, og om virksomheden er overskudsgivende eller har mulighed for at opnå et overskud inden for en årrække. Det følger af SKATs styresignal SKM2011.282.SKAT

Der lægges vægt på de konkret opnåede driftsresultater, medmindre disse var præget af ekstraordinære begivenheder, eller af at virksomheden var i en start-/indkøringsfase. Der henvises til Landsskatterettens kendelse af 8. december 2005, offentliggjort i SKM2005.519.LSR. Om virksomheden har udsigt til senere at give overskud skal bedømmes ud fra driftsformen i de påklagede indkomstår. Det følger af Retten i Viborgs dom af 18. november 2009, offentliggjort i SKM2009.747.BR.

Ved vurderingen er der lagt vægt på at virksomheden med stutтерidrift si -
den opstarten kun har realiseret positivt resultat i ét år – nemlig i 2004, hvor resultatet var 281 kr.

Virksomheden er efter det oplyste, opstartet som et ambitiøst og veltilret -
telagt projekt, hvor der er gjort nøje overvejelser over lønsomhed mm.
Dette oprindelige set up var baseret på næsten 50 heste og to professio -
nelle medaktører. Men allerede efter blot ét år stoppede dette samarbejde, og
Sagsøgte blev dels alene om driften og dels faldt antallet af heste drastisk.

Der sker således en væsentlig omlægning af virksomheden allerede i 2004 og i
perioden op til og med de påklagede indkomstår ses der ikke gjort særlige
tiltag til, at denne skulle opnå overskud. Ophøret af samarbejdet i
2003 beroede på, at det oprindelige driftsgrundlag ikke kunne give det øn -
skede afkast. Efter det oplyste, har der ikke været udarbejdet en ny forret -
ningsplan, som kunne sandsynliggøre, at den minimerede driftsintensitet skulle
kunne blive rentabel.

Antallet af heste har således været på samme niveau i hele perioden, og der er
kun afholdt minimale udgifter til tilridning mm. Endvidere ses der ikke at være
afholdt udgifter til bedækning i perioden fra 2011- 2016.

Sagsøgte har efter det oplyste ikke faglige forudsætninger for stutte -
ridrift, da han er jurist af uddannelse. Det må således anses for en nødven -
dig forudsætning, at der tilknyttes de rette kompetencer til udvikling af
hestene, hvilket ikke ses gjort idet udgifterne til fremmed hjælp er begræn -
sede.

I årene 2012 til 2017 er der kun sket salg af heste i 4 ud af 6 år, og omsæt -
ningen har end ikke kunnet dække udgifterne til vareforbrug i forbindelse med
stutтерiet.

Selskabet har således i alle årene haft en negativ egenkapital, hvorfor Sagsøgte
har måttet træde til med tilskud i form af lån.

Det forhold, at der i 2018 realiseres overskud kan ikke tillægges afgørende vægt, da det ikke ses at være udtryk for en generel positiv udvikling, jf. SKM 2009, 24 HR.

At Sagsøgte i perioden er blevet ramt af sygdom, flytning, finanskrisen og lignende forhold findes ikke at give anledning til en ændret vurdering – jf. SKM 2006,428 Ø

Retten finder således, at hestedriften er afholdt i Sagsøgtes personlige interesse. At han efter det oplyste ikke havde en personlig interesse i at opstarte virksomheden findes ikke at give anledning til en ændret vurdering.

Dels er det ikke påvist, at der er tale om en erhvervmæssig virksomhed, og aktiviteten må derfor anses for afholdt i klagerens personlige interesse. Hertil henvises til TfS 1991, 500 H, hvor Højesteret anså investering i – og drift af travheste for alene at tjene til fyldestgørelse af anpartshaverens personlige interesse, selvom det var forklaret, at han tilfældigt havde fattet interesse for travsport og kun havde en amatørlicens, der var erhvervet efter virksomhedens opstart.

Dels har Sagsøgte netop oplyst, at han har daglig omgang med hestene og skovtursridning, dvs. han netop har haft en personlig interesse i hestene.

Da stuttoriet ikke kan anses for erhvervmæssigt drevet i de påklagede år, godkendes der ikke fradrag for underskud af selskabets virksomhed med hestehold, jf. statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a. Ligeledes anses selskabets driftsunderskud efter driftsmæssige afskrivninger ved stuttoridriften som maskeret udlodning, jf. ligningslovens § 16 A, der ikke i medfør af statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a, kan fradrages i selskabet.

Den påklagede afgørelse stadfæstes derfor på dette punkt.

Kontrollerede transaktioner og ligningsfrist

Det følger af skatteforvaltningslovens § 26, at SKAT senest den 1. maj i det fjerde år efter indkomstårets udløb skal varsle en ændring af en ansættelse.

For skattepligtige omfattes af skattekontrollovens (dagældende) § 3B udløber de ordinære frister for ansættelse først i det sjette år efter indkomstårets udløb. Skattekontrollovens § 3B angiver følgende kreds af skattepligtige, som er omfattet af reglerne; 1) skattepligtige, hvorover fysiske eller juridiske personer udøver en bestemmende indflydelse, 2) skattepligtige, der udøver en bestemmende indflydelse over juridiske personer, (...).

Det er selskabets påstand, at der ikke er tale om en kontrolleret transaktion, og at den udvidede ligningsfrist derfor ikke kan finde anvendelse, da spørgsmålet om en aktivitet er erhvervmæssig eller ej ikke er omfattet heraf.

For at den forlængede ligningsfrist kan finde anvendelse gælder to betingelser: -

1. Skatteyderen skal være omfattet af personkredsen i skattekontrollovens § 3B (dagældende)
2. Der skal være tale om en kontrolleret transaktion i § 3B forstand.

Da Sagsøgte er hovedaktionær i selskabet er første betingelse klart opfyldt.

Spørgsmålet er herefter, om der er tale om en kontrolleret transaktion. Højesteret har i SKM 2014, 504H angivet visse retningslinjer for så vidt angår dette spørgsmål. I Landsrettens præmisser (som tiltrædes af Højesteret) anføres følgende omkring vurderingen af fri bil: -

”6-års-risten i skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5, om skattemyndighedernes adgang til at forhøje en skatteansættelse gælder efter bestemmelsens ordlyd for skattepligtige, som er omfattet af skattekontrollovens § 3 B for så vidt angår kontrollerede transaktioner. I skattekontrollovens § 3 B, stk. 1, er det angivet, hvilke skattepligtige der er omfattet af bestemmelsen, og det fremgår, at der ved kontrollerede transaktioner forstås handelsmæssige eller økonomiske transaktioner mellem den skattepligtige og det pågældende interesseforbundne selskab. I overensstemmelse med ordlyden omfatter 6-års-risten enhver ansættelsesændring vedrørende den skattepligtiges kontrollerede transaktioner, jf. herved Højesterets dom af 2. februar 2012 (U 2012.1642 H). -

A var direktør og eneanpartshaver i A Invest ApS og udøvede dermed en bestemmende indflydelse over selskabet, jf. skattekontrollovens § 3 B, stk. 1, nr. 2. Det var derfor en kontrolleret transaktion, at A Invest, - - ApS, stillede en Porsche til rådighed for A. Transaktionen havde desuden en økonomisk værdi. Da transaktionen således var en kontrolleret transaktion omfattet af skattekontrollovens § 3 B, finder skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5, anvendelse, og den ændrede skatteansættelse for A for årene 2006 og 2007 var dermed rettidig. -

Landsretten bemærker herved, at der hverken i bestemmelsernes ordlyd eller for arbejder er støtte for en indskrænkende fortolkning af skattekontrollovens § 3 B eller skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5, hvorefter det - som anført af Landsskat retetten - er en betingelse for anvendelsen af skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5, at der er tale om et forhold, der er knyttet til relationen hovedanpartshaver/selskabsforhold, således at et forhold, der er knyttet til relationen direktør/arbejds giverforhold, falder uden for anvendelsesområdet af skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5.” -

Højesterets tilkendegivelse findes at skulle forstås således, at der ikke er støtte for en indskrænkende fortolkning af bestemmelserne, og at i det tilfælde, hvor en hovedaktionær qua sin bestemmende indflydelse, har haft indvirkning på placeringen af en udgift i et selskab – er der således tale om en kontrolleret transaktion. -

I ovenstående dom omhandlede forholdet fri bil til en hovedanpartshaver – dvs. reelt en disposition, der var karakteriseret som et arbejdsgiverforhold. Men dette mente Landsretten (også tiltrådt af Højesteret) ikke betød at forholdet faldt udenfor anvendelsesområdet i skatteforvaltningslovens § 26 stk. 5.

Tilsvarende har Højesteret i SKM 2012, 92 H udtalt, at bestemmelsen om fatter enhver ansættelsesændring vedrørende de pågældende skattepligtige kontrollerede transaktioner.

Da placeringen af stutridriften i selskabet er foretaget ud fra hovedaktionærens bestemmende indflydelse – og da der er tale om en ikke-erhvervs mæssig aktivitet, så findes dette forhold i lighed med fri bil-problematikken at være en kontrolleret transaktion omfattet af den udvidede ligningsfrist.

Fikseret leje af hest

Landsskatteretten finder, at der hverken i Ligningslovens § 2 eller i stats skattelovens § 4 er grundlag for at beskatte klageren af den rådighed klager har haft over heste samtidigt med, at klageren udbyttebeskattes af underskuddene i selskabet. Landsskatteretten lægger til grund, at der i disse underskud indgår udgifter til anskaffelse og drift af heste. Landsskatteretten finder, at der herved vil være tale om risiko for et element af dobbelt beskatning af de samme beløb, ligesom klageren samtidigt vil blive anset for at være ejer og lejer af det samme aktiv. Den af Skattestyrelsen anvendte metode til at værdiansætte rådigheden med diskontoen + 4 % er i øvrigt i SKM2009.28 ØL anset for at være et udtryk for skøn under regel.

I og med, at stutridriften er anset som ikke erhvervsmæssig, og under skud ikke kan fratrækkes findes der herefter ikke at være grundlag for at beskatte selskabet af fikseret leje, idet nulstilling af underskuddet svarer til, at aktiviteten er udtaget fra selskabet, således, at der ikke længere er en transaktion at beskatte.

Landsskatteretten giver derfor klageren medhold i dette punkt og sætter fikseret leje af heste til 0 kr.

Rette indkomstmodtager

...

Af Landsskatterettens afgørelse af 1. juli 2022 vedrørende Sagsøgte fremgår blandt andet følgende, idet det bemærkes, at kendelsens afsnit vedrørende ”Faktiske oplysninger” er udeladt, idet den ovenfor gengivne kendelse vedrørende selskabet indeholder ligelydende afsnit herom:

”...

I afgørelsen har deltaget: Dommer 1, Dommer 2 og Dommer 3

Klager: Sagsøgte

Klage over: SKATs afgørelse af 12. juni 2018

...

Klagepunkt	SKATs afgørelse	Klagerens opfattelse	Landsskatterettens afgørelse
Indkomståret 2012			
Beskatning af maskeret udbytte	Ja	Nej	Ja
Opgjort maskeret udbytte, underskud af stuttedrift i <u>Sagsøgte A/S</u>	57.684 kr.	0 kr.	57.684 kr.
Fikseret leje af hest	4.800 kr.	0 kr.	0 kr.
Indkomståret 2013			
Beskatning af maskeret udbytte	Ja	Nej	Ja
Opgjort maskeret udbytte, underskud af stuttedrift i <u>Sagsøgte A/S</u>	51.174 kr.	0 kr.	57.174 kr.
Fikseret leje af hest	3.600 kr.	0 kr.	0 kr.
Indkomståret 2014			
Yderligere lønindtægt	256.188 kr.	41.946 kr.	55.200 kr.
Lønmodtagerudgifter	Ikke behandlet	-	Hjemvises vdr. opgørelse af kørsel mm.
Beskatning af maskeret udbytte	Ja	Nej	Ja
Opgjort maskeret udbytte, underskud af stuttedrift i <u>Sagsøgte A/S</u>	45.746 kr.	0 kr.	45.746 kr.
Fikseret leje af hest	3.600 kr.	0 kr.	0 kr.

Maskeret udbytte, udgifter afholdt i forbindelse med honorarvirksomhed	83.629 kr.	0 kr.	0 kr.
Indkomståret 2015			
Yderligere lønindtægt	197.250 kr.	35.602 kr.	43.622 kr.
Lønmodtagerudgifter	Ikke behandlet	-	Hjemvises vdr. opgørelse af kørsel mm.
Beskatning af maskeret udbytte	Ja	Nej	Ja
Opgjort maskeret udbytte, underskud af stuttedrift i <u>Sagsøgte A/S</u>	88.147 kr.	0 kr.	88.147 kr.
Fikseret leje af heste	3.600 kr.	0 kr.	0 kr.
Maskeret udbytte, udgifter afholdt i forbindelse med honorarvirksomhed	55.897 kr.	0 kr.	0 kr.
Indkomståret 2016			
Yderligere lønindtægt	430.469 kr.	52.426 kr.	70.089 kr.
Lønmodtagerudgifter	Ikke behandlet	-	Hjemvises vdr. opgørelse af kørsel mm.
Beskatning af maskeret udbytte	Ja	Nej	Ja
Opgjort maskeret udbytte, underskud af stuttedrift i <u>Sagsøgte A/S</u>	68.287 kr.	0 kr.	68.287 kr.
Fikseret leje af heste	3.600 kr.	0 kr.	0 kr.

Maskeret udbytte, udgifter afholdt i forbindelse med honorarvirksomhed	89.396 kr.	0 kr.	0 kr.
---	------------	-------	-------

...

Faktiske oplysninger

...

SKAT afgørelse

SKAT har forhøjet klagerens aktieindkomst med maskeret udbytte i form af underskud af stut teridrift i Sagsøgte A/S og fikseret leje af heste. For 2012 er indkomsten forhøjet med 62.484 kr., for 2013 med 57.774 kr., for 2014 med 49.346 kr., for 2015 med 91.747 kr. og for 2016 med 71.887 kr.

For indkomstårene 2014-2016 har SKAT omkvalificeret honorarindtægt modtaget i Sagsøgte A/S til lønindtægt for klageren, idet klageren er anset for rette indkomstmodtager heraf. For 2014 er indkomsten forhøjet med 256.188 kr., for 2015 med 197.250 kr. og for 2016 med 430.469 kr.

Som konsekvens heraf er resultat af personlig virksomhed reguleret, således at denne er nulstillet. For 2014 er der reguleret for overskud på 41.946 kr., for 2015 35.602 kr. og for 2016 52.426 kr.

Endvidere er udgifter afholdt i Sagsøgte A/S i forbindelse med honorarvirksomheden anset for maskeret udbytte. For 2014 er dette opgjort til 83.629 kr., for 2015 55.897 kr. og for 2016 89.396 kr.

SKAT har som begrundelse for afgørelsen anført følgende:

(...)

Underskud af stut teridrift:

Vi fastholder, at underskuddet vedrørende stut teriaktiviteten skal anses som maskeret udbytte til dig efter statsskattelovens § 4 og ligningslovens § 16 A, stk. 1 som følge af, at vi anser driften af stut teriet i selskabsregi for båret af din personlige interesse for islænderheste, og af din bestemmende indflydelse i selskabet.

Vi betvivler ikke, at stut teriet i 2001 er startet op med den intention, at udvikle en rentabel virksomhed. Vi mener dog, at allerede i 2003, hvor de 2 investorer udtræder af Sagsøgte A/S, ville det have været naturligt, at foretage konkrete vurderinger af, om virksomheden ud fra de nye forhold stadig ville kunne forventes at blive rentabel, hvis hovedformålet med driften stadig var at opnå driftsoverskud. Det stod på dette tidspunkt klart, at du ikke havde de faglige forudsætninger, der var nødvendige for at drive stut teriet efter de intentioner der måtte fremgå af den businesscase, der er lavet af parterne. Du havde intet kendskab til avl af islænderheste, ingen faglige eller praktiske kvalifikationer for

træning af hestene, og ingen forbindelse og kendskab til salg og markedsføring af hestene. Det er alle forhold som har stor konkret betydning for indtjening og omkostningsniveauet af driften. Det forhold at driften forsætter ved "learning by doing", vil derfor medføre ekstra omkostninger, da det blandt andet nødvendiggør ekstern assistance til blandt andet tilridning og træning af hestene, lige- som det tager tid at sætte sig ind i avlsplanlægning, hvilket vil få konsekvenser for selskabets indtjening. Denne konsekvens har også medført, at du har måttet søge andre indtægtskilder, idet selskabet ikke har kunnet aflønne dig for det arbejde, du har foretaget for selskabet.

Uanset dette, valgte du at fortsætte driften af stutieriet i selskabet og driften forsætter også efter 2010, hvor der er gået mere end 7 år fra opstart og driften fortsat udviser underskud. Der er ikke på noget tidspunkt efter 2002 lavet budgetter eller på anden vis foretaget konkrete beregninger på, om driften af stutieriet kan forventes at blive rentabel, herunder om afhændelse af hestene eventuelt vil kunne pådrage selskabet et mindre underskud end det underskud fortsat drift af stutieriet har medført. Derudover er det oplyst, at det er på grund af dine personlige forhold, at selskabet ikke har drevet stutieriet intenst i en årrække fra 2010 til 2012.

Vi mener ikke, at de tiltag der er sket i selskabet i 2017 og frem, kan begrunde, at aktiviteten i de foregående år kan anses for tilstrækkelig intens eller for teknisk fagligt forsvarlig drevet, herunder mener vi:

- at to hopper er i folet i 2017, ændrer ikke ved, at der ikke har været avlet føl i stutieriet i en periode på 5 år. Det er yderligere ikke sandsynliggjort, at disse to føl kan forventes at indbringe stutieriet de nødvendige løbende fremadrettede indtægter, for at driften kan anses for rentabel.
- at selskabet har fået 2 heste i pension fra primo 2018 til en månedligt indtægt på 1.200 kr. for hver hest, i alt 24.000 kr. i året, ændrer ikke ved, at stutieriet ikke har været rentabelt i de foregående år.
- En i 2018 udstedt købsoption på Eldvaki på 70.000 kr. er ikke sandsynliggørelse af, at hesten netop bliver solgt til denne pris. En købsoption er alene et tilbud til køber, det er ikke et tilbud til sælger. Et salg af Eldvaki i 2018 eller senere til netop 70.000 kr. medfører ikke en tilstrækkelig indtægt i selskabet, til at kunne begrunde hverken et fremtidigt løbende overskud, eller det oparbejdede underskud til dato.

Vi mener ikke, at selskabet kan anses for at være i en opstartsfasen fra 2001 til 2016, og vi mener, at der senest i 2010 burde have foretaget konkrete vurderinger af rentabiliteten af stutieridriften og reageret herpå. Alene det forhold at der har været finanskrisen, og efterspørgslen på islænderheste dermed faldt, mener vi ikke ud fra en rentabilitetsbetragtning kan begrunde fortsat drift af aktiviteten, blandt andet fordi der heller ikke var overskud af driften inden krisen indtraf i 2008.

Vi fastholder, at forholdet er omfattet af skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5..

Da du har bestemmende indflydelse i selskabet, og SKAT efter ligningslovens § 16 A anser underskuddet vedrørende stuttriet for maskeret udbytte til dig er underskuddet en kontrolleret transaktion som nævnt i skattekontrollovens § 3 B. Det betyder, at SKAT efter skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5 kan foretage indkomstændringerne for indkomståret 2012 og 2013 vedrørende disse kontrollerede transaktioner. Vi fastholder derfor de begrundelser som fremgår i brev af 14. november og som er gengivet nedenfor.

Underskuddet vedrørende stuttriaktiviteten anser vi som maskeret udbytte til dig efter statsskatteovens § 4 og ligningslovens § 16 A, stk. 1 som følge af, at vi anser driften af stuttriet i selskabsregi for båret af din personlige interesse for islænderheste, og af din bestemmende indflydelse i selskabet.

Vi mener, at driften af stuttriet må anses for at være båret af hensyn, der kan begrundes i din personlige interesse for islænderheste fordi:

- Du har ombygget din private ejendom i 2005 til at kunne omfatte hestehold.
- Du har ikke opkrævet selskabet leje for stald og jord.
- Du har løbende tilført selskabet midler, for at sikre driften i stuttriet. Midlerne er løbende tilført som udlån over mellemregning til selskabet eller som kapitalindskud.
- Mellemregningen med selskabet er ikke forrentet.
- Du har, som eneaktionær med bestemmende indflydelse i selskabet, valgt at lade selskabet forsætte driften af stuttriet på trods af, at selskabets egenkapital i en lang årrække har været betydelig negativ.
- Det er dine personlige forhold, der har været årsagen til, at selskabet ikke fortsat har forsøgt at udvide hesteholdet i perioden 2012-2016.
- Driften af stuttriet er videreført udover en almindelig opstarts-fase på trods af, at driften ikke kan genere overskud.

Vi mener ikke, at Sagsøgte A/S' drift af stuttri kan anses for at være hvervsmæssigt i skattemæssig forstand, da:

- vi anser stuttriet for etableret, og driften af stuttriet indtil dato selv efter en længere årrække har kunnet påvise rentabilitet, og vi mener heller ikke, at selskabet har påvist udsigt til, at driften kan blive rentabel.
- vi ikke mener stuttriet er drevet teknisk fagligt forsvarligt herved sageligt fordi, der ikke har været hopper i fol i stuttriet siden 2011.
- vi mener driften af stuttriet i selskabet er afhængig af, at der bliver indskudt likviditet fra andre indtægter.

Når vi udskiller stuttriet fra selskabets samlede drift, medfører det følgende resultat af stuttridriften: -

(...) (tabel gengivet under fakta)

Underskuddet anser vi som ovenfor anført som maskeret udbytte til dig efter statsskattelovens § 4 og ligningslovens § 16 A, stk. 1.

Ændringer for indkomståret 2012-2013 er foretaget efter reglerne i skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5, da ændringerne vedrører kontrollerede transaktioner som nævnt i skattekontrollovens § 3B Ændringerne for indkomstårene 2014-2016 er foretaget efter reglerne i skatteforvaltningslovens § 26, stk. 1. -

Fikseret leje af heste stillet til rådighed fra Sagsøgte A/S

(...)

Vi fastholder, at selskabet alene har anskaffet hestene i din private interesse. Se punkt 1.4. -

Vi mener derfor ikke, at hestene har et erhvervmæssigt formål i Sagsøgte A/S, og vi mener, at selskabet har stillet hestene til rådighed for dig, og at du har disponeret over hestene på en måde og i et omfang, der svarer til en ejers, se SKM2017.366VLR.

Du og Sagsøgte A/S skal ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst an -
vende priser og vilkår for økonomiske transaktioner i overensstem -
melse med, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionerne var af -
sluttet mellem uafhængige parter jævnfør ligningslovens § 2, stk. 1. Du -
skal beskattes af den markedsværdi hesteholdet har, da du ikke har be -
talt leje for hestene til Sagsøgte A/S efter regler i stats- skattelovens § 4 og -
ligningslovens § 16 A. Se også SKM2012.621.ØLR hvor en hovedan -
partshaver bliver beskattet af værdi af hest, da hesten havde haft en -
personlig værdi for hovedanpartshaveren.

Da der ikke er et marked for langtidsudlejning heste til netop stuttri -
drift, mener vi, at den løbende værdiansættelse af besætningen kan lægges -
til grund for en vurdering af markedsværdien af hestene, og at -
markedsværdien passende kan ansættes til det beløb, som det vil koste at få -
denne værdi finansieret på det frie marked.

De kendte rentefastsættelses-systemer, som eksempelvis ThomsonReu -
ters Loan Connector, Bloomberg Professional og Moodys Rating Intera -
ctive system er ikke anvendelige på forholdsvis lave lånebeløb. For så -
danne låneforhold kan diskontoen + 4% derfor anvendes i praksis, jævnfør -
blandt andet SKM2010.607.ØLR.

Vi mener, at renten ikke kan ansættes til mindre end diskontoen + 4 %.
 Det begrundes vi i, at Danske Bank forrenter selskabets og hovedaktio-
 nærens gæld 11 % i samme periode. -

For at tage højde for skønsusikkerheder ved fastsættelse af den indivi-
 duelle markedsrente som netop Sagsøgte ville kunne have for -
 handlet sig til, og for at tage højde for skønsusikkerheder ved fastsæt-
 telsen af hestenes værdi, mener vi, at en forrentning på 4 % passende kan
 anvendes i denne beregning. -

Vi anser alene den løbende værdiansættelse af hoppestammen som
 grundlag for opgørelsen af markedsværdien for hesteholdet, da udgif-
 ter der vedrører heste avlet i stutieriet, er anset for udbytte jævnfør punkt 2. -

Det medfører, at markedsværdien af rådighed over heste efter lignings-
 lovens § 2, stk. 5 kan ansættes til: -

2016	3 hopper af 30.000 kr.	90.000 kr. x 4 %	3.600 kr.
2015	3 hopper af 30.000 kr.	90.000 kr. x 4 %	3.600 kr.
2014	3 hopper af 30.000 kr.	90.000 kr. x 4 %	3.600 kr.
2013	3 hopper af 30.000 kr.	90.000 kr. x 4 %	3.600 kr.
2012	4 hopper af 30.000 kr.	120.000 kr. x 4 %	4.800 kr.

Da du ikke har betalt for rådigheden over hestene, anser vi et beløb sva-
 rende til den fikserede leje for maskeret udbytte til dig efter reglerne i
 statsskattelovens § 4 og ligningslovens § 16 A. Ændringer for indkom-
 ståret 2012-2013 er foretaget efter reglerne i skatteforvaltningslovens § 26,
 stk. 5, da ændringerne vedrører kontrollerede transaktioner som nævnt i
 skattekontrollovens § 3B Ændringerne for indkomstårene 2014-2016 er
 foretaget efter reglerne i skatteforvaltningslovens § 26, stk. 1. [...]

Landsskatterettens afgørelse

Sagen angår, om det stutteri, Sagsøgte A/S drev i de omhandlede indkom-
 står, blev drevet erhvervsmæssigt eller i hovedanpartshaverens personlige
 interesse, og om driftsunderskuddene i selskabet dermed i henhold til lig-
 ningslovens § 16 A, stk. 1, udgør skattepligtigt maskeret udbytte fra sel-
 skabet til hovedanpartshaveren, jf. Højesterets dom af 24. januar 2008, of-
 fentliggjort som SKM2008.106.HR. -

Derudover angår sagen, om hovedanpartshaveren har haft rådighed over
 selskabets heste og for de omhandlede indkomstår, og derfor i henhold til
 ligningslovens § 16 A, stk. 1, jf. § 2, skal beskattes af den værdi, han har haft
 ved at have fået hestene stillet til rådighed af sit selskab, jf. Østre Landsrets
 dom af 11. oktober 2012, offentliggjort som SKM2012.621.ØLR.

Stutteridrift – maskeret udlodning

Alt, hvad der af selskabet udloddes til aktionærer medregnes som udgangspunkt til den skattepligtige indkomst som udbytte af aktier. Det fremgår af ligningslovens § 16 A, stk. 1 og stk. 2, nr. 1. -

SKAT har forhøjet klagerens indkomst med maskeret udlodning vedrørende underskud på stuttedrift, da aktiviteten anses for afholdt i hans personlige interesse. -

Selvstændige erhvervsdrivende kan ved opgørelsen af den personlige indkomst foretage fradrag for udgifter, som i årets løb er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten, jf. statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a (loven kan findes på www.retsinfo.dk). I virksomheder, der ikke er erhvervsmæssige, kan der kun foretages fradrag for de udgifter, der har været forbundet med indkomsterhvervelsen, jf. nettoindkomstprincippet. Underskud af en ikke erhvervsmæssig virksomhed kan ikke fradrages i anden indkomst. -

I dom af 15. april 1994, offentliggjort i TfS 1994, 364, har Højesteret fastslået, at i medfør af statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a, kan underskud ved drift af en landbrugsejendom, efter den mangeårige, særlige ligningspraksis for deltidslandbrug, fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst på betingelse af, at driften af ejendommen bedømt ud fra en teknisk-landbrugsfaglig målestok kan betegnes som sædvanlig og forsvarlig samt tilsigter at opnå et rimeligt driftsresultat. I så fald må ejendommen i skattemæssig henseende anses for drevet erhvervsmæssigt, medmindre det må lægges til grund, at driften selv efter en længere årrække ikke har udsigt til at kunne give et regnskabsmæssigt resultat på 0 kr. eller derofterefter driftsmæssige afskrivninger men før renter. -

For landbrug er der ikke krav om, at virksomhedens resultat skal kunne dække driftsherreløn og forrentning af den investerede kapital.

Der lægges vægt på de konkret opnåede driftsresultater, medmindre disse var præget af ekstraordinære begivenheder, eller af at virksomheden var i en start-/indkøringsfase. Der henvises til Landsskatterettens kendelse af 8. december 2005, offentliggjort i SKM2005.519.LSR. Om virksomheden havde udsigt til senere at give overskud skal bedømmes ud fra driftsforholdene i de påklagede indkomstår. Det følger af Retten i Viborgs dom af 18. november 2009, offentliggjort i SKM2009.747.BR. -

Driften vedrørende stuttedrift og heste skal bedømmes uafhængigt af driften vedrørende konsulentarbejde. Der er tale om to driftsgrene, der ingen driftsmæssig sammenhæng har, jf. Vestre Landsrets dom af 17. oktober 1982 gengivet i Meddelelser fra Skattedepartementet, s. 280, der fortsat er udtryk for gældende praksis, jf. eksempelvis Landsskatterettens kendelse af 22. november 2013, offentliggjort i SKM 2014.112.LSR. At virksomheden er drevet i selskabsregi ændrer ikke herpå.

Ud fra en konkret vurdering anses Sagsøgte A/S' virksomhed med hestehold ikke for erhvervsmæssig drevet i de påklagede indkomstår 2012-2016.

Det forhold, at virksomheden er placeret i selskabsregi medfører ikke at det dermed bliver en erhvervsmæssig aktivitet. Retten finder, at der er tale om en ikke-erhvervsmæssig driftsgren afholdt i klagerens interesse.

Ved vurderingen er der lagt vægt på at virksomheden med stuttedrift si -
den opstarten og indtil de påklagede år kun har realiseret positivt resultat i ét år
– nemlig i 2004, hvor resultatet var 281 kr.

Virksomheden er efter det oplyste, opstartet som et ambitiøst og veltilret -
telagt projekt, hvor der er gjort nøje overvejelser over lønsomhed mm.
Dette oprindelige set up var baseret på næsten 50 heste og to professio -
nelle medaktører. Men allerede efter blot ét år stoppede dette samarbejde, og
Sagsøgte blev dels alene om driften og dels faldt antallet af heste drastisk.

Der sker således en væsentlig omlægning af virksomheden allerede i 2004 og i
perioden op til og med de påklagede indkomstår ses der ikke gjort særlige
tiltag til, at denne skulle opnå overskud. Ophøret af samarbejdet i
2003 beroede på, at det oprindelige driftsgrundlag ikke kunne give det øn -
skede afkast. Efter det oplyste, har der ikke været udarbejdet en ny forret -
ningsplan, som kunne sandsynliggøre, at den minimerede driftsintensitet skulle
kunne blive rentabel.

Antallet af heste har således været på samme niveau i hele perioden, og der er
kun afholdt minimale udgifter til tilridning mm. Endvidere ses der
ikke at være afholdt udgifter til bedækning i perioden fra 2011- 2016. Kla -
geren har efter det oplyste ikke faglige forudsætninger for stuttedrift, da
han er jurist af uddannelse. Det må således anses for en nødvendig forud -
sætning, at der tilknyttes de rette kompetencer til udvikling af hestene, hvilket
ikke ses gjort idet udgifterne til fremmed hjælp er begrænsede.

I årene 2012 til 2017 er der kun sket salg af heste i 4 ud af 6 år, og omsæt -
ningen har end ikke kunnet dække udgifterne til vareforbrug i forbindelse med
stutteriet.

Selskabet har således i alle årene haft en negativ egenkapital, hvorfor kla -
geren har måttet træde til med tilskud i form af lån.

Klageren har selv oplyst, at der fra 2017 og fremefter sker en tilretning af
strategien for virksomheden, herunder, at 2-3 avlshopper skal ifoles hvert
andet år. I de påklagede indkomstår er der imidlertid ingen ifoling, og den
indtægt der realiseres for 2018 og fremadrettet på salg af heste findes såle -
des ikke at sammenlignelig med den driftsform, der har været i de påkla -
gede indkomstår, hvor der netop ikke har været gjort tiltag til at opnå så -
dan indtægt.

At klageren i perioden er blevet ramt af sygdom, flytning, finanskrisen og lignende forhold findes ikke at give anledning til en ændret vurdering – jf. SKM 2006,428 Ø

Retten finder således, at hestedriften er afholdt i klagerens personlige interesse. At han efter det oplyste ikke havde en personlig interesse i at opstarte virksomheden findes ikke at give anledning til ændret vurdering. Dels er ikke påvist, at der er tale om en erhvervmæssig virksomhed, og aktiviteten må derfor anses for afholdt i klagerens personlige interesse, jf. hertil TfS 1991, 500 H, hvor Højesteret anså investering i – og drift af trav – heste for alene at tjene til fyldestgørelse af anpartshaverens personlige interesse, selvom det var forklaret, at han tilfældigt havde fattet interesse for travsport og kun havde en amatørlicens, der var erhvervet efter virksomhedens opstart. Og dels har klageren netop oplyst, at han har daglig omgang med hestene og skovtursridning, dvs. han netop har haft en personlig interesse i hestene.

Da stutternet ikke blev drevet i selskabets erhvervmæssige interesse, men derimod i hovedanpartshaverens personlige interesse, tiltræder Landskatteretten, at underskuddet ved stutternedriften skal anses som maskeret udlodning for klageren, jf. ligningslovens § 16 A og Højesterets dom af 24. januar 2008, offentliggjort som SKM 2008.106.H, og Vestre Landsrets dom af 23. juni 1993, offentliggjort som TfS 1993, 362.

Landskatteretten stadfæster derfor, at Sagsøgte A/S' underskud ved stutternaktiviteten anses for maskeret udbytte.

Kontrollerede transaktioner og ligningsfrist

...

[se tilsvarende kendelsen vedrørende selskabet ovenfor]

Fikseret leje af hest

Landskatteretten finder, at der hverken i Ligningslovens § 2 eller i statskattelovens § 4 er grundlag for at beskatte klageren af den rådighed klager har haft over heste samtidigt med, at klageren udbyttebeskattes af underskuddene i selskabet. Landskatteretten lægger til grund, at der i disse underskud indgår udgifter til anskaffelse og drift af heste. Landskatteretten finder, at der herved vil være tale om risiko for et element af dobbeltbeskatning af de samme beløb, ligesom klageren samtidigt vil blive anset for at være ejer og lejer af det samme aktiv. Den af Skattestyrelsen anvendte metode til at værdiansætte rådigheden med diskontoen + 4 % er i øvrigt i SKM2009.28 ØL anset for at være et udtryk for skøn under regel.

Rette indkomstmottager

...”

Retsgrundlaget

Efter statsskattelovens § 4 skal skatteyderens samlede årsindtægter medregnes til den skattepligtige indkomst, hvad enten indtægterne består i penge eller i

formuegoder af pengeværdi, herunder f.eks. vederlagsfri benyttelse af andres rørlige eller urørlige gods, jf. bestemmelsens litra b, 1. pkt.

Det fremgår af statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a, at et selskabs udgifter, der er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten, kan fradrages. Det er en betingelse for, at der kan foretages fradrag i selskabets øvrige indkomst efter statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a, at selskabet er drevet erhvervsmæssigt.

Efter ligningslovens § 2 skal interesseforbundne parter ved opgørelsen af deres skattepligtige indkomst anvende priser og vilkår for økonomiske transaktioner i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter.

Af ligningslovens § 2, stk. 5, 1. og 2. pkt., fremgår endvidere følgende:

” Stk. 5. Ved ændringer i ansættelsen af den skatte- eller udlovningspligtige indkomst i henhold til stk. 1, kan den skattepligtige undgå yderligere følgeændringer (sekundære justeringer) ved at forpligte sig til betaling i overensstemmelse med de i stk. 1 anvendte priser og vilkår. Det er en forudsætning for anvendelsen af 1. pkt., at den påtagne forpligtelse også opfylder de i stk. 1 anførte betingelser. ...” .

Vedrørende denne bestemmelse, der blev indsat ved lov nr. 432 af 26. juni 1998 som § 2, stk. 4, fremgår følgende af lovforslag nr. 101 af 2. juni 1998 (lovforsla -gets § 1, nr. 1), de specielle bemærkninger:

” Det foreslås, at ved ændringer i ansættelsen af den skattepligtige indkomst i henhold til stk. 1, kan den skattepligtige undgå yderligere følgeændringer (sekundære justeringer) ved at forpligte sig til betaling i overensstemmelse med de i stk. 1 anvendte priser og vilkår.

...

Såfremt et moderselskab har ydet et datterselskab et rentefrit lån og der efter stk. 1 er fastsat en rente på armslængde vilkår, vil korrektionen efter stk. 1 indebære at moderselskabet beskattes af dette rentebeløb og datterselskabet får et tilsvarende rentefradrag. Datterselskabet vil imidlertid efter gældende dansk praksis tillige blive beskattet af et tilskud fra moderselskabet. Dette tilskud svarer til den sparede rente, der ikke er betalt til moderselskabet. Såfremt datterselskabet ønsker at undgå denne sekundære justering af den skattepligtige indkomst, kan datterselskabet i medfør af stk. 4 forpligte sig til betaling af det i overensstemmelse med stk. 1 fastsatte rentebeløb til moderselskabet.

...

En sekundær justering betyder, at man justerer for det forhold, at der ikke er sket betaling svarende til den pris, der er fastsat i overensstemmelse med armlængde princippet. ...

Såfremt den skattepligtige ønsker at forpligte sig til betaling i overensstemmelse med de i stk. 1 anvendte priser og vilkår, skal denne forpligtelse påtages i tilknytning til gennemførslen af korrektionen efter stk. 1. En påklage af korrektionen udskyder ikke tidspunktet for påtagelsen af betalingsforpligtelsen. Betalingsforpligtelsen har virkning fra det oprindelige transaktionstidspunkt, hvorfor der eksempelvis skal beregnes rente fra dette tidspunkt.”

Efter ligningslovens § 16 A, stk. 1, skal der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes udbytte af aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer. Til udbytte henregnes alt, hvad der af selskabet udloddes til aktuelle aktionærer eller andelshavere, jf. ligningslovens § 16 A, stk. 2. nr. 1.

Vedrørende denne bestemmelse fremgår af de almindelige bemærkninger, pkt. 1, i lovforslag nr. L 237 af 29. marts 2000 (vedrørende indsættelse af ligningslovens § 16 A, stk. 10, nu stk. 5), blandt andet følgende:

”Udbytte

Udbytte beskattes efter reglerne i ligningslovens § 16 A, stk. 1. Af denne bestemmelse fremgår, at aktionæren mv. skal beskattes af alt, hvad denne modtager af økonomisk værdi fra selskabet. Har hovedaktionæren bolig i en ejendom, der tilhører selskabet, vil der foreligge maskeret udbytte, så fremt lejen er fastsat til et beløb, der er mindre end, hvad der kunne opnås ved udleje til en uafhængig tredjemand.

...

Efter reglerne om beskatning af udbytte er det ikke et krav, at det er hovedaktionæren selv, der opnår den økonomiske fordel. Hvis fordelene tilgår andre, så som en af hovedaktionærens nærtstående mv. eller virksomheder, der hvori hovedaktionæren har personlige interesser, er det i flere afgørelser blevet fastslået, at udbyttet skal anses for at have passeret hovedaktionærens økonomi.

...”

Anbringender

Skatteministeriet har i påstandsdokument af 9. september 2025 anført følgende til støtte for påstanden og har under hovedforhandlingen i det væsentlige procederet i overensstemmelse hermed:

”3. Anbringender

Skatteministeriet gør overordnet gældende, at selskabet skal beskattes af en fikseret lejeindtægt ved at have stillet de i sagerne omhandlede heste til rådighed for eneaktionæren Sagsøgte, jf. statsskattelovens §

4. Tilsvarende skal Sagsøgte udlovningsbeskattes af den værdi, han har haft af at have fået hestene stillet til rådighed af selskabet, jf. ligningslovens § 16 A

Denne fikserede leje, henholdsvis rådighed, skal værdiansættes til den markedsleje, selskabet ville have opnået, hvis selskabet havde udlejet hestene til tredjemand. Værdiansættelsen skal efter ligningslovens § 2 ske på markedsvilkår.

3.1 Retsgrundlaget

Det følger af statsskattelovens § 4, at skatteyderens samlede årsindtægter skal medregnes til den skattepligtige indkomst, hvad enten indtægterne består i penge eller i formuegoder af pengeværdi, herunder f.eks. vederlagsfri benyttelse af andres formuegoder, jf. bestemmelsens litra b, 1. pkt.

Efter statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a, kan et selskabs udgifter, der er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten, fradrages. Det er et krav, førend der kan foretages fradrag i selskabets øvrige indkomst efter statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a, at selskabet er drevet erhvervsmæssigt.

Transaktioner foretaget mellem en hovedaktionær og dennes selskab er omfattet af armslængdeprincippet i ligningslovens § 2. Efter ligningslovens § 2 skal interesseforbundne parter ved opgørelsen af deres skattepligtige indkomst anvende priser og vilkår for økonomiske transaktioner i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionerne havde fundet sted mellem uafhængige parter.

Er der for parter omfattet af bestemmelsen i ligningslovens § 2 ikke betalt et vederlag for en ydelse (eller er betalingen under markedsprisen), vil der dermed være anledning til at beskatte ydelsesleverandøren. Foregår transaktionen mellem et selskab og en aktionær, vil selskabet, som ydelsesleverandør, dermed skulle beskattes af forskellen mellem markedsværdien og det aftalte vederlag.

Værdien af benyttelsen af et aktiv, som stilles til rådighed til en interesseforbundet part, skal derfor ansættes under hensyn til armslængdeprincippet i ligningslovens § 2.

Dette er bl.a. fastslået i SKM2017.366.VLR, hvor landsretten fandt, at et selskab i medfør af statsskattelovens § 4 og ligningslovens § 2 skulle beskattes af en fikseret jagtleje ved at have stillet selskabets jagtarealer til rådighed for ægtefællen til selskabets eneanpartshaver og et jagtkonsortium, som denne var deltager i. Eneanpartshaveren blev samtidig beskattet af denne rådighedsstillelse over jagtarealerne som maskeret udbytte efter ligningslovens § 16 A, jf. SKM2017.332.VLR.

Af ligningslovens § 16 A, stk. 1, fremgår det, at der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes udbytte af aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer. Til udbytte henregnes alt, hvad der af selskabet ud

loddet til aktuelle aktionærer eller andelshavere, jf. ligningslovens § 16 A, stk. 2.

Det er således uden betydning, om udlodningen fra selskabet hidrører fra årets overskud, værdiforøgelser eller realisation af aktiver. Dette gælder, hvad enten udbyttet formelt er deklareret eller ikke.

I tilfælde hvor et selskab mangler en indtægt, som selskabet har givet af kald på i kapitalejerens interesse, er der tale om maskeret udbytte, som skal beskattes hos aktionæren, jf. Den juridiske vejledning 2025-2, afsnit C.B.3.5.3.1.

Ligningslovens § 16 A hjemler således beskatning af aktionærer, der på grund af interessesammenfald mellem aktionæren og selskabet får et aktiv stillet til rådighed af deres selskab uden at betale fuldt vederlag herfor, jf. bl.a. Folketingstidende 1999/2000, Tillæg A, side 6470, og Den juridiske vejledning 2025-2, afsnit C.B.3.5.3.1.

Dette følger også af retspraksis.

Der kan bl.a. henvises til UfR 2005.917 H, hvor hovedaktionæren i et selskab bl.a. blev udlovningsbeskattet af den brugsværdi, han havde haft ved at få stillet et Asger Jorn maleri til rådighed af sit selskab, jf. landsrettens præmisser i TfS 2000.720 V.

I SKM2012.621.ØLR fandt landsretten tilsvarende, at en dressurhest var anskaffet i hovedanpartshaverens personlige interesse, og at hovedanpartshaveren herefter skulle beskattes af den værdi, han havde haft af at have fået stillet hesten til rådighed af sit selskab, jf. ligningslovens § 16 A, stk. 1. Den omstændighed, at han selv havde afholdt alle yderligere udgifter vedrørende hesten, som fortsat ejedes af selskabet, kunne ikke føre til et andet resultat.

Der kan ske beskatning af maskeret udbytte hos aktionæren, selvom for delene ikke tilfalder aktionæren personligt, men en person, hvori aktionæren har en personlig interesse, f.eks. et nærtstående familiemedlem, jf. Folketingstidende 1999/2000, Tillæg A, side 6470 f.

3.1.1 Vestre Landsrets dom af 17. maj 2024

Vestre Landsret har ved dom af 17. maj 2024 (SKM2024.348.VLR) givet Skatteministeriet medhold i en lignende sag om beskatning af driftsunderskud samtidig med rådighedsbeskatning hos en hovedanpartshaver ved dennes private benyttelse af selskabets heste, jf. ligningslovens § 16A og § 2.

Sagen drejede sig også om et stutteri, hvis drift med køb og salg af heste havde været underskudsgivende i en årrække. Uden at have modtaget vederlag herfor havde selskabet stillet en række heste til rådighed for hovedanpartshaverens datter. Da selskabet herved ikke kunne anses for at være erhvervsmæssigt drevet, beskattede skattemyndighederne hovedanparts

haveren både af selskabets underskud som maskeret udbytte og af en fikseret leje for de heste, som var blevet stillet vederlagsfrit til rådighed. -

Ved opgørelsen af driftsunderskuddet var der i selskabets regnskaber medtaget værdireguleringer af hestene. Det beskattede driftsunderskud omfattede således – ligesom i denne sag – både udgifterne ved den løben-de drift og værdireguleringen af hestene, mens rådighedsbeskatningen alene bestod i forrentningen af hestenes værdi, dvs. det afkast, som selskabet ville have forlangt ved udleje af hestene til tredjemand. Skattemyndigheden opgjorde markedsløjen som markedsrenten svarende til diskontoen +4% p.a. af den bogførte værdi af de heste, som hovedanpartshaveren datter havde redet på i den omhandlede periode. -

Hovedanpartshaveren klagede over afgørelsen til Landsskatteretten, som med en nærmest identisk begrundelse som i den foreliggende sag fandt, at en sådan beskatning indebar en risiko for dobbeltbeskatning, ligesom hovedanpartshaveren ville blive anset for at være ejer og lejer af det samme aktiv. I øvrigt fandt Landsskatteretten, at SKATs værdiansættelse af den fikserede leje med diskontoen +4 % var udtryk for skøn under regel. -

Landsskatterettens afgørelse blev – ligesom denne sag – indbragt for domstolene af Skatteministeriet, og som følge af sagens principielle karakter henvist til behandling ved Vestre Landsret i 1. instans. For landsretten var det ligesom i den foreliggende sag ubestridt, at selskabet ikke var erhvervsmæssigt drevet, og at driftsunderskuddet derfor skulle anses som maskeret udbytte. Sagen vedrørte derfor alene spørgsmålet om, hvorvidt der ved en samtidig beskatning af driftsunderskuddet i selskabet og værdien af rådigheden over hestene skete en dobbeltbeskatning af hovedanpartshaveren. -

Vestre Landsret fandt, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte Skattestyrelsens beskatning eller værdiansættelse af rådigheden over hestene. -

Om den påståede dobbeltbeskatning udtaler landsretten bl.a. følgende:

”Landsskatteretten har i sin afgørelse anført, at der ved en beskatning af driftsunderskuddet indgår udgifter til anskaffelse og drift af heste. Ved SKATs afgørelse af 30. november 2017 er det imidlertid driftsunderskuddet på hestene samt tabet ved køb og salg af hestene, som indgår i grundlaget for beskatningen af driftsunderskuddet.

Landsretten finder, at denne beskatning alene udgør en delvis betaling for rådigheden over hestene henset til, at værdien af rådigheden skal fastsættes i overensstemmelse med ligningslovens § 2, stk. 1, hvorefter værdien skal fastsættes til, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionen er afsluttet mellem uafhængige parter.

Landsretten finder således, at en uafhængig part ville fastsætte markedsløjen til mere end blot afskrivninger samt afholdte driftsomkostninger, idet tillige forret
=

ning af investeringen ved købet af hestene ville indgå i prisfastsættelsen.”
 (under -
 streget her)

Om skattemyndighedernes værdiansættelse af rådigheden med diskon
 toen +4% udtaler landsretten, med henvisning til U 2016.191 H, bl.a. føl -
 gende:

” Den fremgår af SKATS afgørelse, at fastsættelsen af markedsløjen er baseret på den individuelle bogførte værdi af de fire relevante heste, som er benyttet privat. Ved anvendelse af diskontoen +4 % omfatter værdifastsættelsen alene forrentnin -gen af hestenes værdi. Under disse omstændigheder og i fraværet af en klar me -tode til værdiansættelse af rådighed over heste, og idet [A] ikke har godtgjort, at den beløbsmæssige opgørelse er urimelig, er der ikke grundlag at tilsidesætte SKATs værdiansættelse.” (understreget her)

Med dommen fastslår landsretten dermed, at det ikke udgør dobbeltbe -
 skatning, når en hovedanpartshaver, som i den i sagerne omhandlede situ -
 ation, beskattes af driftsunderskuddet i sit selskab som maskeret udbytte
 samtidig med, at denne rådighedsbeskattes af en fikseret leje ved privat brug af
 selskabets aktiver.

Det bemærkes, at SKM2024.348.VLR er endelig.

3.2 Sagsøgte som successor efter Sagsøgte A/S skal beskattes af en fikseret lejeindtægt og Sagsøgte skal udlodningsbeskattes af rådigheden over selskabets heste

Der er i sagerne enighed om, at der ikke er fradrag for underskuddet i sel -
 skabets stuttridrift, jf. statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a. Der er også enighed
 om, at selskabets underskud ved stuttridriften skal beskattes som maskeret
 udlodning hos Sagsøgte, jf. ligningslovens § 16 A og f.eks. TfS 1993, 362 V,
 UfR 2008.929H og SKM2004.107.ØLR.

Da stuttriet samtidig må anses for drevet i Sagsøgtes per -
 sonlige interesse skal der ifølge retspraksis ske beskatning af
 Sagsøgtes rådighed over selskabets heste, jf. ligningslovens § 16 A.

Sagsøgte er reel ejer af selskabet, og der er derfor tale om en kontrolleret
 transaktion, jf. ligningslovens § 2, stk. 1, hvorefter værdien af rådigheden over
 selskabets aktiver skal fastsættes på baggrund af, hvad en uafhængig
 tredjemand vil betale for leje af aktiverne, jf. bl.a.
 SKM2017.366.VLR.

Selskabet skal herefter beskattes af en fikseret lejeindtægt af hestene, lige -
 som Sagsøgte skal beskattes af den værdi, som han har haft
 ved at få stillet hestene til rådighed, jf. statsskattelovens § 4 og ligningslo -
 vens § 16 A.

Hvis Sagsøgte ikke beskattes af værdien af den rådighed,
 som han har haft over hestene, og selskabet ikke beskattes af en fikseret le -
 jeindtægt, som opgjort af Skattestyrelsen, vil dette medføre, at Sagsøgte -

ikke udlodningsbeskattes af den værdi af en indtægt, som selskabet har givet afkald på i hans interesse.

-

Dette vil være i strid med den beskatning, som i øvrigt kan konstateres i retspraksis, jf. UfR 2005.917 H, SKM2012.621.ØLR og senest SKM2024.348.VLR som omtalt ovenfor.

Manglende beskatning af Sagsøgte henholdsvis selskabet vil herved medføre en retsstilling, hvor der skabes et incitament til at placere investeringstunge hobbyer i selskabsform med begrænset beskatning til følge. En sådan retsstilling strider grundlæggende mod regelsættet i såvel statsskattelovens § 4 og ligningslovens § 16 A.

Landsskatterettens afgørelse skal dermed ændres, sådan at selskabet beskattes af en fikseret leje på baggrund af Sagsøgtes rådighed over selskabets heste, og Sagsøgte beskattes af netop denne rådighed over selskabets heste.

-

3.3 Den af Skattestyrelsen gennemførte beskatning er i overensstemmelse med statsskattelovens § 4 og ligningslovens §§ 2 og 16 A

-

Selskabet har som fremhævet ovenfor stillet selskabets heste til Sagsøgtes private rådighed. Da Sagsøgte ikke har betalt et vederlag herfor, ”mangler” selskabet derfor en indtægt ved at have stillet hestene til rådighed for Sagsøgte.

Den manglende indtægt medfører konkret, at selskabet ikke er blevet beskattet af forrentningen i forhold til aktivernes anskaffelsessum. Samtidig har Sagsøgte fået stillet hestene (i hvert fald delvist) vederlagsfrit til rådighed.

-

En sådan situation er ikke i overensstemmelse med ligningslovens § 2, som fastslår, at interesseforbundne parter – som Sagsøgte og selskabet ubestridt er – ved opgørelsen af deres skattepligtige indkomst skal anvende priser og vilkår for økonomiske transaktioner i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionerne havde fundet sted mellem uafhængige parter.

-

-

Ligningslovens § 2 indebærer herved, at selskabet skal beskattes, når selskabet stiller aktiver til rådighed vederlagsfrit for Sagsøgte.

-

Beskatningen skal foretages baseret på en markedsværdi for at stille aktiverne til rådighed. Sagsøgte skal – som en sekundær korrektion – tillige udlodningsbeskattes, idet han ikke har betalt for tilrådighedsstillelsen.

-

-

-

Markedsprisen for en sådan tilrådighedsstillelse ville først og fremmest modsvare de faktiske udgifter til hestene samt afskrivninger i form af værdiforringelse. I markedsprisen ville der herudover selvsagt blive tillagt en fortjeneste, der skal vederlægge den part, der stiller aktiverne til rådighed med en profitmargin.

-

Opgørelsen af markedsprisen kan dermed ikke alene tage afsæt i de faktiske udgifter til driften af selskabet i de relevante indkomstår (de konstaterede underskud), idet der i disse udgiftsposter ikke er taget hensyn til den fortjeneste, som en uafhængig part herudover ville kræve for at stille aktiverne til rådighed.

Med henblik på at opgøre en samlet retvisende værdiansættelse af tilrådighedsstillelsen har Skattestyrelsen i afgørelserne en beskatning i to led for hvert skattesubjekt.

Det første led i beskatningen, der foretages for hver af de to skattesubjekter, henholdsvis Sagsøgte og selskabet, er underskudsbeskatningen.

Det driftsmæssige underskud for stutieriet er i de foreliggende sager opgjort efter indregning af selskabets vareforbrug, som bl.a. omfatter værdireguleringen af selskabets varelager for stutieriet, dvs. ændringer i beholdningsværdien af hestene i de enkelte indkomstår, jf. følgende opgørelse, hvor selskabets resultater for stutieriet er udskilt, jf. bilag ...:

	2012	2013	2014	2015	2016
Omsætning					
- Salg af heste	30.000		16.000	62.4000	32.000
- EU-støtte	12.497	12.501	10.914	10.395	10.334
- Forpagtning		7.160	14.320	14.000	14.320
- Diverse		14.320			
Omsætning i alt	42.497	33.981	41.234	86.795	56.654
Vareforbrug	-79.832	-55.372	-46.848	-122.249	-94.988
Dækningsbidrag	-37.335	-21.391	-5.614	-35.454	-38.334
Øvrige omkostninger	-20.349	-29.738	-40.132	-52.693	-29.953
Resultat før finansielle poster	-57.684	-51.174	-45.746	-88.147	-68.287

Det driftsmæssige underskud indeholder imidlertid ikke den foretagne rentning, nærmere bestemt den fortjeneste, som selskabet burde have opnået ved at stille selskabets heste til rådighed for Sagsøgte, og som selskabet ville have opkrævet ved at udleje hestene til tredjemand.

Det andet led i beskatningen, der foretages for hver af de to skattesubjekter, er derfor de fikserede leje, som svarer til den markedsleje Skattestyrelsen har opgjort på baggrund af Sagsøgtens rådighed.

Ved opgørelsen af denne fikserede leje er der alene foretaget et skøn over *forrentningen*, nærmere bestemt den fortjeneste, som selskabet ville have opnået ved udleje af hestene til tredjemand. Den yderligere beskatning an -
går dermed det afkast, som selskabet ville have forlangt ved udleje af he -
ste til en tredjemand.

Sagsøgte har ikke selvangivet denne værdi af rådigheden, som han har haft over selskabets heste. Skattestyrelsen har derfor været berettiget til at foretage denne ansættelse skønsmæssigt.

I fravær af tilgængelige rentefastsættelsessystemer, der er egnet til brug for de konkrete sager, har Skattestyrelsen opgjort markedslejen som mar -
kedsrenten svarende til diskontoen + 4 % p.a. af anskaffelsessummen af de heste, der hører under "hoppestammen", jf. følgende opgørelse:

	2012	2013	2014	2015	2016
Hestenes an - skaffelsessum	3 hopper af 30.000 kr.	3 hopper af 30.000 kr.	3 hopper af 30.000 kr.	3 hopper af 30.000 kr.	4 hopper af 30.000 kr.
Diskonto+4 % af anskaffelses - summen	90.000 kr. x 4 %	90.000 kr. x 4 %	90.000 kr. x 4 %	90.000 kr. x 4 %	120.000 kr. x 4 %
Forrentning i alt	3.600 kr.	3.600 kr.	3.600 kr.	3.600 kr.	4.800 kr.

[Rettelig 4 hopper i 2016, dvs. 4.800 kr., og 3 hopper i 2016, dvs. 3.600 kr.)]

Det bemærkes, at det ikke er samtlige af selskabets heste, der er fastsat en fikseret leje for, jf. bilag 2 i sagen vedrørende selskabet, side 23-25 og bilag 2 i sagen vedrørende Sagsøgte, side 16-17. Der er således tale om et lempeligt skøn.

3.3.1 Konsekvenserne for selskabet

De skattemæssige ændringer i Skattestyrelsens afgørelse i forhold til selskabet er, at det skattepligtige indkomst er forhøjet med den ansatte mar -
kedsleje ved udlejningen af hestene, jf. bl.a. SKM2017.366.VLR. Samtidig er fradrag for driftsunderskuddet nægtet.

Konsekvensen for opgørelsen af selskabets skattepligtige indkomst ved hesteaktiviteterne er dermed netto, at selskabet beskattes af markedslejen, svarende til det, som Skattestyrelsen skønsmæssigt har opgjort.

Herved opgøres selskabets skattepligtige indkomst i forhold til hesteaktiviteterne i overensstemmelse med ligningslovens § 2.

3.3.2 Konsekvenserne for Sagsøgte

Sagsøgtes udlodningsbeskatning tager afsæt i den samme opgørelse. Han er udlodningsbeskattet af det samlede beløb, som ville modsvare markedslejen ved at stille hestene til rådighed for ham. Dette fremgår af Skattestyrelsens afgørelse.

Sagsøgte er dermed først udlodningsbeskattet af selskabets faktiske underskud, hvorved der sker udlodningsbeskatning af de faktiske omkostninger forbundet med hesteaktiviteten.

Dernæst er Sagsøgte udlodningsbeskattet af en skønsmæssigt ansat avance, som en uafhængig part ville opkræve ved tilrådighedsstillelsen, jf. ligningslovens § 2. Kun ved at udlodningsbeskatte Sagsøgte af begge poster sikres en beskatning i overensstemmelse med ligningslovens § 2 og 16 A.

3.4 Sagsøgte som successor efter Sagsøgte A/S og Sagsøgtes indsigelser

Som anført ovenfor i afsnit 3.2 har Sagsøgte og selskabet ikke bestridt, at selskabet ikke var drevet erhvervsmæssigt. Der er dermed enighed om, at der ikke er fradrag for underskuddene i selskabet, jf. statskattelovens § 6, stk. 1, litra a, og at underskuddene skal beskattes hos Sagsøgte, jf. ligningslovens § 16 A.

Sagsøgte og selskabet har dog bestridt, at der – udover underskudsbeskatningen – er grundlag for at beskatte Sagsøgte og selskabet af en fikseret leje på baggrund af Sagsøgtes rådighed over hestene.

I den sammenhæng anerkender Sagsøgte og selskabet isoleret set, at hvis det lægges til grund, at Sagsøgte har haft prioritet ved anvendelse af selskabets heste, skal denne anvendelse fastsættes til en pris, som ville være indgået mellem uafhængige parter, jf. ligningslovens § 2.

Sagsøgte og selskabet gør dog gældende, at Skattestyrelsens beskatning i sagerne indebærer dobbeltbeskatning, og at det samme forhold i realiteten beskattes fire gange, jf. fælles supplerende svarskrift, side 2f. og fælles duplik, side 3. Dette vil blive behandlet nærmere nedenfor i afsnit 3.4.1.

Sagsøgte og selskabet har desuden gjort gældende, at det følger af nettoindkomstprincippet, at den fikserede leje skal indgå i driften af virksomheden som en lejeindtægt og herved reducere det beskattede driftsunderskud, jf. fælles duplik, side 4 samt processkrift A, side 2-3. Sagsøgte og selskabet gør i den sammenhæng gældende, at dette resultat vil svare til det resultat, der ville kunne opnås, hvis der blev anmodet om betalingskorrektur efter ligningslovens § 2, stk. 5, jf. fælles duplik, side 4. Skatteministeriet vil behandle dette nærmere i afsnit 3.4.2 nedenfor.

Endelig har Sagsøgte og selskabet gjort gældende, at Skattestyrelsens beskatning er i strid med Skattemyndighedernes praksis på transfer pricing-området, jf. herom nærmere i afsnit 3.4.3 nedenfor.

Det bemærkes, at Sagsøgte og selskabet ikke har bestridt Skattestyrelsens beløbsmæssige opgørelse af den fikserede leje. Skattestyrelsens metode for værdiansættelse af rådighed over heste blev da også anerkendt af i SKM2024.348.VLR, hvor landsretten bl.a. udtalte følgende:

” Den fremgår af SKATS afgørelse, at fastsættelsen af markedslejen er baseret på den individuelle bogførte værdi af de fire relevante heste, som er benyttet privat. Ved anvendelse af diskontoen +4 % omfatter værdifastsættelsen alene forrentnin -gen af hestenes værdi. Under disse omstændigheder og i fraværet af en klar me -tode til værdiansættelse af rådighed over heste, og idet [A] ikke har godtgjort, at den beløbsmæssige opgørelse er urimelig, er der ikke grundlag at tilsidesætte SKATs værdiansættelse.” (min understregning)

Skattestyrelsens beløbsmæssige opgørelse vil derfor ikke blive behandlet nærmere.

Det bemærkes videre, at Sagsøgte og selskabet har fremhævet, at selskabets heste ikke er anskaffet i Sagsøgtes private in -teresse, jf. duplikken, side 8.

Skatteministeriet er ikke enig heri.

Hertil kommer, at det afgørende er, at hesteaktiviteterne i de relevante indkomstår er drevet i Sagsøgtes personlige interesse. Denne kendsgerning ses ikke bestridt af Sagsøgte.

Under klagesagerne oplyste Sagsøgte da også, at han har ” daglig omgang med hestene ”, og at han rider skovtursridning. Det samme blev lagt til grund af Landsskatteretten, som udtalte, at Sagsøgte har en ” daglig omgang med hestene og skovtursridning, dvs. han netop har haft en personlig interesse i hestene. ” .

Desuden har Sagsøgte oplyst, at han valgte at fortsætte driften – på trods af, at hans samarbejdspartnere udtrådte af selskabet – ud fra ”learning by doing” -princippet, og at han hyrede hjælp udefra til at træne hestene. Der har imidlertid *ikke* været afholdt udgifter til at træne hestene i de år, som de foreliggende sager drejer sig om.

Hertil kommer, at Sagsøgte og selskabet ikke har indbragt Landsskatterettens afgørelse forså vidt angår beskatningen af underskud det for domstolene. Spørgsmålet om en evt. hensigt på *anskaffelsestidspunktet* er derfor uden betydning for afgørelsen af sagerne, hvilket de sagsøgte også selv anfører i duplikken, side 8, afsnit 6 anførte.

3.4.1 Der sker ikke dobbeltbeskatning

Skatteministeriet bestrider, at der foreligger dobbeltbeskatning, og at det samme forhold beskattes fire gange. Skatteministeriet forstår Sagsøgtes og selskabets anbringende således, at ”det samme forhold” er den fikserede leje for Sagsøgtes rådighed over selskabets he

ste, som ifølge de sagsøgte beskattes to gange hos Sagsøgte A/S og to gange hos Sagsøgte.

At der skulle være tale om en dobbelt-beskatningssituation bygger på en forkert forudsætning om ansættelsen og opgørelsen af selskabets drifts mæssige underskud. -

Som beskrevet nærmere i afsnit 3.3 ovenfor, er der tale om én særskilt skattemæssig ændring for hver af de to selvstændige skattesubjekter, hen holdsvis selskabet og hovedaktionæren, mens beskatningen for hvert skat tesubjekt sker i to led. -

Ved opgørelsen af den fikserede leje indgår alene *forrentningen*, nærmere bestemt den fortjeneste, som selskabet ville have opnået ved udleje af hestene til tredjemand. Der sker dermed ikke i den forbindelse beskatning af den fulde markedsleje. -

Tilsvarende indgår der ved opgørelsen af selskabets driftsunderskud og beskatningen heraf hos selskabet (nægtelse af fradrag) og Sagsøgte (udlodningsbeskatning) netop ikke en forrentning af værdien af hestene. Der er således ikke i underskuddet indregnet en lejefortjeneste, som selskabet ellers ville have opnået ved udleje af hestene til en tredje mand. Beskatningen af de driftsmæssige underskud er derfor ikke udtryk for den samlede værdi, som en uafhængig tredjemand ville have betalt for at få hestene stillet til rådighed, jf. ligningslovens § 2. -

Der er dermed heller ikke tale om en dobbeltbeskatningssituation, eller at det samme forhold beskattes fire gange.

Og dette har Vestre Landsret den 17. maj 2024 (SKM 2024.348.VLR) allerede fastslået. Landsretten har utvetydigt fastlagt, at det ikke udgør dobbeltbeskatning, når en hovedanpartshaver som i den i sagerne omhandlede situation, beskattes af driftsunderskuddet i sit selskab som maskeret udbytte samtidig med, at denne rådighedsbeskattes af en fikseret leje ved privat brug af selskabets aktiver, jf. også dommen, som er gennemgået i afsnit 3.1.1 ovenfor. -

På samme måde udgør det heller ikke i nærværende sager dobbeltbeskatning, når selskabet beskattes af både driftsunderskuddet inkl. afskrivninger/værdireguleringer samt den forrentning, som selskabet ville have for langt i fortjeneste ved udleje af hestene til tredjemand. Som det fremgår af landsrettens præmisser i SKM 2024.348.VLR, vil en uafhængig part i en tilsvarende situation fastsætte markedslejen til mere end blot afskrivninger samt afholdte driftsomkostninger, idet tillige forrentning af investeringen ville indgå i prisfastsættelsen. -

Skatteministeriet bestrider desuden, at det vil være i strid med statsskatte lovens § 4 at foretage en beskatning af den fikserede lejeindtægt som en særskilt ansættelse (duplikken, side 5, 3. sidste afsnit). -

Fastsættelse af en fikseret leje efter ligningslovens § 2, som selskabet beskattes af i medfør af statsskattelovens § 4, er helt i overensstemmelse med praksis på området, jf. eksempelvis SKM2017.366.VLR, hvor landsretten fandt, at et selskab i medfør af statsskattelovens § 4 og ligningslovens § 2 skulle beskattes af en fikseret jagtleje ved at have stillet selskabets jagtarealer til rådighed for ægtefællen til selskabets eneanpartshaver og et jagt konsortium, som denne var deltager i. Eneanpartshaveren blev samtidig beskattet af denne rådighedsstillelse over jagtarealerne som maskeret udbytte efter ligningslovens § 16 A, jf. SKM2017.332.VLR.

Det bemærkes, at selskaberne i både SKM2017.366.VLR samt SKM2009.93.ØLR, som de sagsøgte henviser til i duplikken, side 6, 3. afsnit, er erhvervsmæssigt drevet, modsat i de foreliggende sager, hvor det er ubestridt, at selskabets stutriverksomhed *ikke er erhvervsmæssigt drevet* i den omhandlede periode.

Begge domme viser ikke desto mindre, at der er grundlag for at beskatte selskabet af en fikseret lejeindtægt, svarende til forrentningen af hestene, ligesom Sagsøgte skal udlodningsbeskattes heraf.

Kun ved at beskatte selskabet og Sagsøgte af såvel driftsunderskuddet som forrentningen af hestene sikres en beskatning i overensstemmelse med ligningslovens § 2.

Hertil kommer, at de indbragte afgørelser fra Landsskatteretten strider imod tidligere retspraksis på området, jf. bl.a. SKM2012.621.ØLR om fikseret leje af en dressurhest omtalt ovenfor i afsnit 3.1.

I SKM2020.1.LSR fandt Landsskatteretten, at en hovedanpartshaver skulle beskattes af rådighedsværdien af selskabets indkøbte sportsbil med en fikseret leje, samtidigt med at han blev beskattet af selskabets driftsunderskud som maskeret udbytte. Afgørelsen er direkte sammenlignelig med nærværende sager.

Landsskatterettens afgørelser strider således imod både tidligere fastslået retspraksis og Landsskatterettens egen praksis på området.

3.4.2 Driftsunderskuddet skal ikke reduceres med den fikserede leje, og beskatningen er ikke i strid med nettoindkomstprincippet

Skatteministeriet bestrider, at driftsunderskuddet for stutriveriet skal indregnes som en indtægt i selskabet, således at underskuddet herved reduceres, jf. de sagsøgtes opgørelse i fælles supplerende svarskrift side 3 f., som uddybet i duplikken, side 4 og gentaget i processkrift A.

For det første er det ubestridt, at der ikke er sket en betaling af den værdi, der angår rådigheden over hestene (den fikserede leje). Skattestyrelsen har derimod foretaget en beskatning i overensstemmelse med statsskattelovens § 4 og ligningslovens §§ 2 og 16 A, som netop udspringer af den manglende betaling fra Sagsøgte til selskabet.

En sådan beskatning af rådigheden over hestene efter ligningslovens § 16 A kan ikke fradrages og dermed ikke indgå i driftsregnskabet. Beskatningen efter ligningslovens §§ 2 og 16 A påvirker således ikke opgørelsen af underskuddet, og der er derfor ikke tale om beskatning af det samme beløb to eller fire gange. -

Af samme grund er beskatningen heller ikke i strid med nettoindkomstprincippet, jf. processkrift A, side 2-4, da der netop ikke er tale om en betaling, men en beskatning. -

Der er herved heller ikke tale om flere forskellige særskilte indkomstopgørelser, som det forudsættes af de sagsøgte i processkrift A, side 2. Der er – helt i overensstemmelse med nettoindkomstprincippet – udarbejdet én indkomstopgørelse for hver af de to skattesubjekter, og beskatningen her ved består af to elementer, som beskrevet nærmere ovenfor i afsnit 3.3. -

For det andet viser de sagsøgte opgørelse, at nettoresultatet for indkomstforhøjelsen i 2012 for henholdsvis selskabet og Sagsøgte udgør det samme beløb som selskabets driftsunderskud for samme år (57.684 kr.). Modsat det i duplikken, afsnit 5 anførte, er der i de sagsøgte opgørelse således netop tale om, at den fikserede leje fradrages – eller ”fratrækkes” om man vil – ved opgørelsen af driftsunderskuddet, som herved reduceres. -

Hvis denne opgørelse lægges til grund, bliver selskabet ikke beskattet af den fikserede lejeindtægt, ligesom Sagsøgte ikke bliver beskattet af den fulde rådighed over hestene. -

Som det fremgår af afsnit 3.1. ovenfor, har Vestre Landsret i SKM.2024.348.VLR allerede fastslået, at der er grundlag for beskatning dels af driftsunderskuddet, dels af den forrentning, som selskabet ville forlange ved udleje af hestene til tredjemand.

Landsretten udtalte således i SKM.2024.348.VLR, at beskatning af driftsunderskuddet alene udgør en *delvis betaling* for rådigheden over hestene henrettet til, at værdien af rådigheden skal fastsættes i overensstemmelse med ligningslovens § 2, stk. 1, hvorefter værdien skal fastsættes til, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionen er afsluttet mellem uafhængige parter.

Ved at anvende Sagsøgtes og selskabets opgørelse, vil selskabet med andre ord ”mangle” en indtægt ved, at hestene er stillet delvist vederlagsfrit til rådighed for hovedaktionæren, som herved også ”mangler” at betale en del af lejen for denne rådighed. -

Dette er selvsagt ikke i overensstemmelse med armslængdeprincippet i ligningslovens § 2, da selskabet ikke ville have stillet heste til rådighed for en uafhængig tredjemand uden samtidig at oppebære en lejefortjeneste herved, jf. også landsrettens præmisser i SKM.2024.348.VLR.

Skatteministeriet bemærker hertil, at eneanpartshaveren i SKM.2024.348.VLR også havde nedlagt en subsidær påstand om, at sel -skabets driftsunderskud skulle reduceres med det beløb, der svarede til den fikserede leje, som eneanpartshaveren var blevet beskattet af.

Til støtte herfor gjorde eneanpartshaveren bl.a. gældende, at:

” I det omfang Skatteministeriet måtte få medhold i sin påstand, således at A skal beskattes af en yderligere udlodning i kraft af, at G1-virksomhed har stillet heste til hans rådighed, gøres det til støtte for den subsidære påstand gældende, at der skal ske en tilsvarende nedsættelse af det maskerede udbytte i form af underskud og tab ved G1-virksomhed's drift.

Et sådant lavere driftsunderskud må således nødvendigvis medføre en nedsættelse af det maskerede udbytte, som A er blevet beskattet af i 2012 og 2013, som netop udgøres af dette underskud. En korrektion af selskabets indkomst og driftsunder -skuddet er efter ligningslovens § 2 en nødvendig betingelse for den sekundære korrektion i form udbyttebeskatning af rådigheden over hestene, som hævdes af Skatteministeriet.”

Til dette udtalte landsretten følgende:

Efter det, der er fremkommet for landsretten vedrørende selskabets regnskabsop -lysninger, lægger landsretten til grund, at der i selskabets regnskaber ikke er med -taget finansieringsomkostninger knyttet til indkøb af de pågældende heste, hvilket i givet fald ville have påvirket driftsunderskuddet negativt. Der er således ikke ved beskatningen af driftsunderskuddet sket en beskatning for den del af markedslejen, der ville udgøre et beløb svarende til forretningen af investeringen.

På denne baggrund vil en beskatning af A's rådighed over hestene samtidig med en beskatning vedrørende selskabets driftsunderskud ikke medføre en dobbeltbeskatning. Af de samme grunde skal der heller ikke ske reduktion i beskatningen vedrørende driftsunderskuddet efter A subsidære påstand. (mine understregninger)

Landsretten har derfor allerede i en tilsvarende situation, som denne, slået fast, at der ikke er grundlag for, at driftsunderskuddet reduceres med den fikserede leje, som det gøres gældende af Sagsøgte og selskabet.

Sagsøgte og selskabet gør som nævnt videre gældende, at dette resultat (reduktionen af driftsunderskuddet) vil svare til det resultat, der ville kunne opnås, hvis der blev anmodet om betalingskorrektion efter ligningslovens § 2, stk. 5, jf. den fælles duplik, side 4.

Det anførte bestrides.

For det første har der ikke under sagernes behandling for Landsskatteretten været rejst spørgsmål om omgørelse og/eller betalingskorrektion, jf.

det i duplikken, side 4 og 7 anførte samt den i de sagsøgte opfordring (1) forudsatte (hypotetiske) situation, hvor Sagsøgte betaler markedslejen til selskabet (fælles supplerende svarskrift, side 4).

En eventuel betalingsforpligtelse i henhold til ligningslovens § 2, stk. 5, skulle påtages i tilknytning til den ændrede skatteansættelse, jf. bl.a. bemærkningerne til stk. 4 i lovforslag nr. 101 af 2. juni 1998 (FTA 1997/1998, 2. samling, side 2461), hvilket ikke er sket.

Skattestyrelsen traf afgørelse i sagerne den 12. juni 2018, og det fremgår bl.a. af afgørelsen vedrørende selskabet, at anmodning om betalingskorrektur skal indsendes inden udløbet af fristen for påklage af afgørelsen til Landsskatteretten

For det andet ville en gennemført betalingskorrektur have betydet, at Sagsøgte skulle have betalt summen af driftsunderskuddene og den fikserede leje. Selskabets skattepligtige indkomst ville dermed være den samme.

Den sekundære korrektur – udlodningsbeskatningen – kunne være undgået. Men da der ikke er anmodet om betalingskorrektur eller foretaget faktisk betaling, er de sagsøgte argumentation jo netop udtryk for, at denne retsstilling i den konkrete sag ikke kan opnås.

3.4.3. Beskatningen er ikke i strid med Skattemyndighedernes praksis på transfer pricing-området

Skatteministeriet bestrider, at det vil medføre ”en radikal ændring af hidtil gældende praksis om gennemførelse af såkaldte TP-reguleringer” efter lignings-lovens § 2, hvis Skattemyndighederne får medhold i de foreliggende sager (duplikken, side 2, 7. afsnit).

Sagsøgte og selskabet ses ikke at have redegjort nærmere for dette synspunkt i duplikken, og det er derfor uklart, hvordan de sagsøgte mener, at sagerne konkret vil medføre en ændring af Skattemyndighedernes praksis på transfer pricing-området.

Beskatningen i nærværende sager er under alle omstændigheder gennemført helt på linje med Skattemyndighedernes praksis, herunder på transfer pricing-området.

Det skal i den sammenhæng fremhæves, at der ses at være en væsentlig forskel på de faktiske omstændigheder i de foreliggende sager sammenholdt med typiske transfer pricing-sager.

For det første er det i de foreliggende sager, som nævnt ovenfor, ubestridt, at selskabets stutriverksomhed ikke er erhvervmæssigt drevet. Spørgsmål om, hvorvidt et selskab er erhvervmæssigt drevet, ses sjældent (hvis overhovedet) at være et tema i almindelig transfer pricing-sammenhæng.

For det andet omhandler transfer pricing-sager ofte grænseoverskridende transaktioner mellem koncernforbundne parter i internationale koncerner. Dette var da også tilfældet i UfR 2020.3156 H, som henvises til i duplikken, side 6, 5. afsnit, som omhandlede en kontrolleret transaktion mellem et datterselskab beliggende i Danmark og et udenlandsk moderselskab beliggende i Schweiz. -

Af samme grund er det af Sagsøgte og selskabet anført i duplikken, side 5f. vedrørende ligningslovens § 2. stk. 6, ikke relevant i nærværende sammenhæng, eftersom sagerne ikke omhandler grænseoverskridende transaktioner mellem interesseforbundne parter, hvor der skal foretages en korresponderende korrektion af et selskabs indkomst i et andet land.” -

Sagsøgte

(selv og som successor efter Sagsøgte A/S) har i påstandsdo -

kument af 9. september 2025 til støtte for påstandene anført følgende og har under hovedforhandlingen i det væsentlige procederet i overensstemmelse hermed: -

”3.1 Anbringender

Det gøres overordnet gældende, at Landsskatterettens afgørelser er korrekte, og Skatteministeriet har ikke påvist et grundlag for at tilsidesætte disse. -

Til støtte for de nedlagte påstande gøres det gældende, at den lejeindtægt, som SKAT har fikseret med hjemmel i ligningslovens § 2, skal indgå i den samlede opgørelse af stutterivirksomhedens indtægter og udgifter. Dette indebærer, at stutterivirksomhedens underskud reduceres. Dermed reduceres også det beløb, som Sagsøgte skal udlodningsbeskattes af som følge af, at SKAT har anset stutterivirksomheden for hobbyvirksomhed. -

Lejen skal indgå i den samlede indkomstopgørelse, fordi indkomstbeskatningen i dansk skatteret bygger på et nettoindkomstprincip, som er afspejlet i statsskattelovens §§ 4-6, og som indebærer, at indkomsten skal opgøres under ét, hvor alle indtægter og udgifter indgår. -

Et krav om, at der skal foretages særskilte indkomstopgørelser, indebærer en fravigelse af nettoindkomstprincippet og kræver klar og udtrykkelig lovhjemmel.

Når skattemyndighederne med hjemmel i ligningslovens § 2 fikserer en indtægt for en hovedaktionærs brug af virksomhedens aktiver, skal indtægten derfor indgå i den samlede opgørelse af virksomhedens indtægter og udgifter. -

Ligningslovens § 2 indeholder ikke hjemmel til at foretage en særskilt indkomstopgørelse. Bestemmelsen skal og kan alene sikre, at beskatningen efter skattelovgivningens almindelige regler sker på et grundlag, som er på armslængdevilkår. -

Der er heller ikke hjemmel i ligningslovens § 16 A eller andetsteds til at fravige nettoindkomstprincippet i en situation som den foreliggende. Sammenhængen i reglerne i statsskattelovens §§ 4-6, ligningslovens § 2 og ligningslovens § 16 A viser derimod, at fikserede indtægter skal indgå i den samlede indkomstopgørelse.

En undladelse af at lade den af SKAT fikserede lejeindtægt indgå i opgørelsen af stuttevirkomhedens underskud indebærer en fravigelse af nettoindkomstprincippet, som kræver lovhjemmel, og vil i øvrigt være i strid med Højesterets fortolkning af ligningslovens § 2 i SKM2008.824.HR.

At virksomhedens underskud efterfølgende skal udlningsbeskattes hos hovedaktionæren, fordi skattemyndighederne anser virksomheden for hobbyvirksomhed, ændrer ikke på dette.

Skatteministeriet ses ikke at have påvist en hjemmel til at fravige nettoindkomstprincippet i en situation som den foreliggende.

Landsretten skal derfor tage stilling til, om der er hjemmel til at undlade at medregne den af SKAT fikserede leje for Sagsøgtes brug af hestene. Medmindre landsretten kan finde den hjemmel, som Landsskatteretten ikke kunne finde, og som Højesteret i SKM2008.824.HR ikke kunne finde, og som hverken Vestre Landsret i SKM2024.348.VLR eller Skatteministeriet i nærværende sag har kunne pege på, skal de sagsøgte frifindes.

Spørgsmålet om, i hvilket omfang nettoindkomstprincippet kan fraviges, så indtægter ikke skal indgå i den samlede opgørelse af indtægter og udgifter, er forbeholdt lovgivningsmagten at regulere.

3.2 Den skattepligtige indkomst opgøres under ét, hvor alle indtægter og udgifter indgår

Indkomstbeskatningen i dansk skatteret bygger på det såkaldte nettoindkomstprincip, som kan udledes af statsskattelovens §§ 4-6.

Det følger af nettoindkomstprincippet, at indkomsten skal opgøres under ét, hvor alle indtægter og udgifter indgår, jf. også Jan Pedersen m.fl., *Skatteretten* 1, 10. udgave, 2024, side 229-230:

"Bestemmelserne i SL §§ 4-6 er systembærende for indkomstbeskatningen og har stort set bestået uforandret siden 1922. Af bestemmelserne kan udledes det såkaldte »nettoindkomstprincip«, hvorefter indkomsten opgøres under ét som summen af samtlige – skattepligtige – indtægter og med fradrag af samtlige – fradragsberettigede – udgifter (driftsomkostninger, afskrivninger og øvrige fradrag). Dette princip står navnlig i modsætning til det såkaldte »kildeindkomstprincip«, hvor de forskellige skattepligtige indkomster opgøres og beskattes hver for sig.
[...]

Om end begrebsdannelsen i SL § 4 er lidt usikker, indebærer bestemmelsen, at »den skattepligtiges samlede årsindtægter« opgøres under ét. Den skattepligtige indkomst fremkommer efter fradrag af den samlede sum af de i SL § 6, litra a, nævnte fradrag. Ud over, at SL §§ 4-6 således i terminologisk henseende skelner mellem »indtægter« og »indkomster«, er det kendetegnende, at den skattemæssige belastning af de forskellige former for indtægter og fradragsværdien af de forskellige udgifter ved opgørelsen af den almindelige skattepligtige indkomst er den samme." (Mine understregninger og udeladelser i kantet parentes)

Udgangspunktet for opgørelsen af indkomst er således, at de forskellige former for indtægter indgår i opgørelsen af den samlede skattepligtige indkomst, jf. professor Anders Nørgaard Laursen i note 2 til statsskatte-
loven i Karnov:

"Der kan af bestemmelserne i §§ 4-6 udledes et nettoindkomstprincip, hvor den skattepligtige indkomst udgør summen af skattepligtige indtægter reduceret med summen af samtlige fradragsberettigede udgifter, uanset om indtægterne og udgifterne hidrører fra forskellig indkomstkilder. Eksempelvis vil underskud fra en erhvervsmæssig virksomhed efter disse bestemmelser kunne fratrækkes i anden (positiv) indkomst som f.eks. løn." (Min understregning)

Et krav om, at der skal foretages særskilte indkomstopgørelser, kræver særlig lovhjemmel, jf. Henrik Dam m.fl., *Skatteret speciel del 1999-2000* 1. udgave, 1999, side 65:

"Der er dog grund til at understrege, at SL §§ 4, 5 og 6 stadig er det for melle udgangspunkt for indkomstbeskatningen. Der kræves fortsat særlig hjemmel til at fravige de grundprincipper, som statsskatte-
loven er eksponent for." (Min understregning)

Det kræver således udtrykkelig lovhjemmel at fravige nettoindkomstprincippet ved at undlade at lade indtægter indgå i den samlede skattepligtige indkomst.

Nettoindkomstprincippet er fraveget i særlovgivningen i tilfælde, hvor der er særlig hjemmel hertil i lovgivningen, jf. også Professor Anders Nørgaard Laursen i note 2 til statsskatte-
loven i Karnov:

"Nettoindkomstprincippet er i visse tilfælde fraveget i særlovgivning og står i modsætning til det såkaldte kildeindkomstprincip, hvor indtægter og udgifter skal opgøres i forhold til den enkelte kilde. Således er der f.eks. i ejendomsavancebeskatningsloven bestemmelser om, at tab ved afståelse af en fast ejendom alene kan fratrækkes i gevinst på en fast ejendom (så kaldt kildeartsbegrænset tab). Da nettoindkomstprincippet er hovedreglen efter statsskatte-
lovens §§ 4-6, kræves der særskilt hjemmel til opgørelse efter kildeindkomstprincippet." (Min understregning)

Et eksempel på en fravigelse af nettoindkomstprincippet er reglerne i per
sonskatteloven. Det følger heraf, at personer skal opgøre en personlig ind
komst, kapitalindkomst, aktieindkomst og CFC-indkomst, jf. personskatte
lovens §§ 1 og 2. -

Af forarbejderne til personskatteloven fremgår, at udgangspunktet for
indkomstopgørelsen er, at indkomsten skal opgøres under ét uden hensyn til
indkomstens art, jf. de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. 106 af 20.
februar 1986:

"1. Indkomstopgørelse

Efter de gældende regler opgøres den skattepligtige indkomst under et uden
hensyn til indkomstens art."

Ved vedtagelsen af personskatteloven blev der altså etableret udtrykkelig
lovhjemmel til at fravige nettoindkomstprincippet for så vidt angår ind
komstopgørelsen for personer, jf. de almindelige bemærkninger til lovfor
slag nr. 106 af 20. februar 1986: -

"Der gennemføres ændrede regler for personbeskatningen. Efter lovforsla
get skal der som hidtil ske en opgørelse af den skattepligtige indkomst.
Desuden skal personlig indkomst og kapitalindkomst opgøres særskilt." -

I rapporten fra udvalget om personbeskatning fra oktober 1992 fremgår
følgende om det gældende såkaldte "*nettoindkomstkattesystem*" og det ved
1987-reformen indførte såkaldte "*særskilte person- og kapitalindkomstbeskat -
ningssystem*":

"Udvalgets overvejelser om forslag til et fremtidigt skattesystem har taget
udgangspunkt i det gældende system, som er karakteriseret ved en opret
holdelse af statsskattelovens fundamentale principper for indkomstopgø
relsen, kombineret med de ved 1987-reformen indførte særlige skattebe
regningsregler. -

For en overordnet betragtning kan det gældende system opfattes som en
hybrid af på den ene side et »integreret nettoindkomstkattesystem« og på
den anden side et »særskilt person- og kapitalindkomstbeskatningssy
stem«. -
[...]

Ved et »integreret nettoindkomstkattesystem« forstås et skattesystem ba
seret på et nettoindkomstprincip. Dette indebærer, at den skattepligtige
nettoindkomst opgøres som summen af alle skattepligtige indkomster fra
trukket summen af de fradragsberettigede udgifter. Den opgjorte skat
tepligtige indkomst lægges herefter til grund ved skatteberegningen. Be
regningsgrundlaget opgøres således på et reelt nettogrundlag, hvor alle
indkomster og fradrag indgår i samme beregningsgrundlag. I modsætning
hertil står et kildeartssystem, hvorefter forskellige arter af indkomst eller
fradrag beskattes forskelligt eller indgår med forskellig vægt ved skattebe
regningen. -

Beskatningsgrundlaget for selskaber og erhvervsdrivende personer, der benytter virksomhedsskatteordningen, opgøres i det eksisterende skatte system efter et nettoprincip. Dette var indtil 1987-reformen også tilfældet for andre personers beskatning. Alle indkomstarter, der indgik i den almindelige indkomst, blev beskattet ens, og alle fradrag havde samme skatteværdi. Afgrænsningen imellem indkomst- og fradragsarter havde derfor ingen betydning. [...]

Ved 1987-reformen blev statsskattelovens nettoindkomstprincip principielt opretholdt i sin grundstruktur i den forstand, at der fortsat indrømmes fradrag ved indkomstopgørelsen for udgifter anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten." (Min understregning)

Personskattelovens opdeling af indkomstopgørelsen bygger på udtrykkeligt lov hjemmel, og en sådan opdeling af indkomstopgørelsen gør sig ikke gældende for selskaber, som derimod skal opgøre indkomsten samlet og under ét, jf. også Jacob Graff Nielsen, m.fl., *Grundlæggende Skatteret 2025*, 18. udgave, 2025, side 411:

"Til gengæld er reglerne i f.eks. personskatteloven, der i henhold til PSL § 1 alene omfatter fysiske personer, ikke anvendelige på selskaber m.fl. Det følger bl.a. heraf, at selskaber m.fl. ikke skal opgøre en personlig indkomst, kapitalindkomst og aktieindkomst. (Min understregning)

Der er også udtrykkelig hjemmel i lovgivningen til at fravige nettoindkomstprincippet for så vidt angår reglerne om kapitalgevinstbeskatning samt reglerne i virksomhedsskatteoven, jf. Jan Pedersen, *Skatteretten 1*, 10. udgave, 2024, side 231:

"Fravigelsen af nettoindkomstprincippet er dog navnlig sket ved Personskatteloven og Virksomhedsskattelovens komplicerede skatteberegningsregler. [...] Nettoindkomstprincippet er også de facto fraveget i forhold til kapitalgevinstbeskatningen." (Min udeladelse i kantet parentes)

Samtlige indtægter – faktiske og fikserede – skal derfor indgå i den samlede opgørelse af den skattepligtige indkomst, og det er denne opgørelse, der udgør grundlaget for beskatningen, medmindre der er udtrykkelig lov hjemmel til foretagelse af særskilte indkomstopgørelser.

3.3 Indkomstopgørelsen for selskaber følger skattelovgivningens almindelige regler

Selskabers indkomstopgørelse følger som det klare udgangspunkt skattelovgivningens almindelige regler, der er beskrevet ovenfor i afsnit 3.2, jf. selskabsskattelovens § 8, stk. 1, der har følgende ordlyd:

"Den skattepligtige indkomst opgøres efter skattelovgivningens almindelige regler, for så vidt de efter deres indhold er anvendelige på de i denne lov omhandlede selskaber og foreninger mv., jf. dog § 8 A, stk. 2."

At selskabers indkomstopgørelse følger skattelovgivningens almindelige regler indebærer, at statsskattelovens §§ 4-6 og principperne heri, herunder nettoindkomstprincippet, finder anvendelse ved opgørelsen af selskabers skattepligtige indkomst, jf. Ole Aagesen, *Skatteret*, 28. udgave, 2001, side 450:

"Selskaber opgør den skattepligtige indkomst efter skattelovgivningens almindelige regler, for så vidt andet ikke er fastsat (SEL § 8, stk. 1). Det betyder, at fx SL's almindelige indkomstopgørelsesprincipper også gælder selskaber."

Og ligeledes i Jan Pedersen m.fl., *Skatteretten* 2, 10. udgave, 2024, side 369:

"Selskabsbeskatningen er en beskatningsform, der er funderet i indkomstskattesystemet. SEL § 8 foreskriver, at den skattepligtige indkomst opgøres efter skattelovgivningens almindelige regler for så vidt reglerne efter deres indhold og natur er anvendelige for juridiske personer. Skattelovgivningens almindelige regler om skattepligtige indtægter og fradragssbe rettigede udgifter (renter, afskrivninger, driftsomkostninger m.v.) finder derfor anvendelse. Navnlig reglerne i SL §§ 4-6 har derfor tilsvarende central betydning i selskabsskatteretten." (Min understregning)

At nettoindkomstprincippet finder anvendelse for indkomstopgørelsen for selskaber indebærer, at selskabers indtægter og udgifter skal opgøres som én samlet indkomst, og at denne indkomstopgørelse udgør grundlaget for beskatningen, jf. Jane Bolander, m.fl., *Lærebog om indkomstskat* 20. udgave, 2023, side 920:

"Indkomstopgørelsen i aktieselskaber mv. foretages som udgangspunkt efter skattelovgivningens almindelige regler, for så vidt de efter deres indhold er anvendelige på de af selskabsskatteloven omhandlede selskaber og foreninger mv., jf. SEL § 8, stk. 1. Det betyder, at der opgøres en netto indkomst, der beskattes med 22 pct." (Min understregning)

At selskaber alene skal opgøre én skattepligtig indkomst, var netop sigtet med indførelsen af den oprindelige selskabsskattelov (lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v.), jf. den skriftlige fremsættelse af lovforslag nr. 13 af 26. november 1959:

"Ved det foreliggende forslag er forenklingen ført et skridt videre. Selskaberne skal kun svare én skat - indkomstskatten - og denne skat svares med samme procent af hele indkomsten, hvad enten denne anvendes til udbetaling af udbytte eller til andre formål." (Min understregning)
Reglen i statsskattelovens § 4 om, hvilke indtægter der skal indgå ved opgørelsen af den samlede skattepligtige indkomst, gælder også for selskaber, jf. Karen Fogh m.fl., *Selskabsbeskatning*, 26. udgave, 2009, side 40:

"Det anføres da også i SEL § 8, at »den skattepligtige indkomst opgøres efter skattelovgivningens almindelige regler, for så vidt de efter deres ind

hold er anvendelige på de i denne lov omhandlede selskaber og foreninger mv.« Reglen indebærer, at hovedbestemmelserne i SL §§ 4 og 5 om, hvilke arter af indtægter som er skattepligtige, også kan anvendes på selskaber, foreninger mv." (Min understregning)

For selskaber gør det sig derfor gældende, at samtlige indtægter – faktiske og fikserede – skal indgå i den samlede indkomstopgørelse, som opgøres under ét, og en fravigelse af dette princip alene kan alene ske, når der er udtrykkelig lovhjemmel hertil.

3.4 Ligningslovens § 2 indeholder ikke hjemmel til at foretage en særskilt indkomstopgørelse

Det følger af ligningslovens § 2, stk. 1, at interesseforbundne parter skal handle på armslængdevilkår – altså vilkår svarende til de priser og vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige parter.

Omfattet af bestemmelsen er transaktioner mellem en hovedaktionær og det af aktionæren kontrollerede selskab, og hovedaktionæren og selskabet er således forpligtet til at handle på markedsvilkår i skattemæssig henseende, jf. ligningslovens § 2, stk. 1.

I tilfælde af at en transaktion mellem en hovedaktionær og det af aktionæren kontrollerede selskab ikke er på armslængdevilkår, kan skattemyndighederne med hjemmel i ligningslovens § 2 ændre de priser og vilkår, der er lagt til grund for den selvangivne indkomst, således at opgørelsen af den skattepligtige indkomst i stedet baseres på priser og vilkår, der antages at ville være aftalt mellem uafhængige parter, jf. forarbejderne til ligningslovens § 2, stk. 1, jf. lovforslag nr. 101 af 2. juni 1998:

"Af de almindelige skatteretlige principper – indeholdt i statsskattelovens §§ 4-6 – følger, at ethvert skattesubjekt kun skal beskattes af sine egne indtægter, men skal beskattes af alle sine skattepligtige indtægter. Af disse principper er hidtil blevet udledt, at såfremt der foretages transaktioner mellem to interesseforbundne skattesubjekter, der ikke er sket på armslængde vilkår, vil der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst være mulighed for at skattemyndighederne kan korrigere denne, således at indkomsten kommer til at svare til, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionerne var sket på armslængde vilkår." (Min understregning)

Skattemyndighederne kan altså med hjemmel i ligningslovens § 2 korrigere opgørelsen af den samlede skattepligtige indkomst for et selskab.

Skattemyndighederne kan foretage en sådan korrektion ved at fikse en indtægt, som antages at ville være blevet aftalt mellem uafhængige parter, jf. Jan Pedersen m.fl., *Skatteretten* 3, 6. udgave 2013, side 396:

"En priskorrektion kan gennemføres ved at fikse yderligere indtægter eller udgifter hos de berørte skatteydere. En fiksering er relevant, hvis den aftalte pris er lavere end armslængdeprisen. Der vil i givet fald blive lagt et større pengebeløb til grund for beskattningen end det aftalte, dvs. en højere indkomst." (Min understregning)

jere indtægt for sælger og en højere udgift for køber." (Min understregning) -

Første trin i en skattemæssig korrektion med hjemmel i ligningslovens § 2 – den såkaldte *primære korrektion* – er en forhøjelse af den skattepligtige indkomst med den indtægt, som skattemyndighederne med hjemmel i ligningslovens § 2 har fikseret, jf. Jens Wittendorff, *Transfer Pricing*, 4. udgave, 2022, side 130: -

"Hvis en skatteyder har solgt en vare m.v. for en lavere pris end armslængdeprisen, eller købt en vare m.v. til en højere pris end armslængdeprisen, kan skattemyndighederne efter LL § 2, stk. 1, foretage en primær korrektion i form af en indkomstforhøjelse." (Min understregning) -

Den primære korrektion gennemføres ved, at den indkomstopgørelse, der er opgjort af de involverede interesseforbundne parter, erstattes med en forhøjet indkomstopgørelse baseret på de priser og vilkår, der er fastsat med hjemmel i ligningslovens § 2, jf. også Jens Wittendorff, *Transfer Pricing*, 4. udgave, 2022, side 128:

"LL § 2 indeholder ikke en beskrivelse af retsfølgen af, at armslængdeprisen ikke er iagttaget. Retsfølgen kan utvivlsomt bestå i en *priskorrektion*, hvor den faktiske pris erstattes af en armslængdepris." (Min understregning) -

Det følger af ligningslovens § 1, at reglerne i statsskatteloven skal anvendes ved påligning af indkomstskat med de ændringer og tilføjelser, der er fastsat i ligningsloven. -

Retsvirkningen af, at der foretages en primær korrektion, skal derfor udledes af den øvrige materielle skattelovgivning, jf. også Jens Wittendorff, *Transfer Pricing*, 4. udgave, 2022, side 129: -

"LL § 2 fungerer som supplement til den øvrige materielle skattelovgivning, hvorfor de skatteretlige virkninger af en korrektion må udledes heraf. Hvis en kontrolleret transaktion f.eks. består i levering af en tjenesteydelse, vil den ved en korrektion frembragte indkomst være omfattet af SL §§ 4-6." -

Som citeret ovenfor, vil skattemyndighedernes fiksering af en indtægt være omfattet af statsskattelovens §§ 4-6, og den skattemæssige virkning vil følge heraf.

Dette indebærer, at en indtægt, som skattemyndighederne har fikseret med hjemmel i ligningslovens § 2 skal medregnes i den nye indkomstopgørelse, der opgøres på armslængdevilkår, hvilket følger af nettoindkomstprincippet og principperne for selskabers indkomstopgørelse, der kan udledes af statsskattelovens §§ 4-6, jf. afsnit 3.2. -

Der er ikke i ligningslovens § 2 hjemmel til at foretage en særskilt indkomstopgørelse, der alene omfatter den af skattemyndighederne fikserede indkomst. -

Indtægter fastsat af skattemyndighederne med hjemmel i ligningslovens § 2 skal derfor indgå i indkomstopgørelsen jf. også Højesterets dom i SKM2008.824.HR, der omtales nedenfor i afsnit 3.6.

- 0 -

Andet trin i den skattemæssige korrektion – den såkaldte *sekundære* korrektion – er en beskatning af den økonomiske fordel, som den ene involverede part har opnået ved, at transaktionen ikke er gennemført på armslængdevilkår. -

I tilfældet, hvor skattemyndighederne har foretaget en primær korrektion af en hovedaktionærs rådighed over hovedaktionærens selskabs aktiver, vil den sekundære korrektion bestå i en beskatning af hovedaktionæren af den økonomiske fordel, som denne har opnået ved ikke at betale for rådigheden over selskabets aktiver, idet hovedaktionæren anses for at have modtaget en udlodning (et udbytte) svarende til den manglende lejebetaling. -

Sådanne sekundære korrektioner er ikke reguleret i ligningslovens § 2, og sekundære korrektioner skal beskattes efter skattelovgivningens almindelige regler, jf. forarbejderne til ligningslovens § 2, stk. 1, jf. lovforslag nr. 101 af 2. juni 1998. -

En sekundær korrektion kan ofte gennemføres ved beskatning som en udlodning (et udbytte), jf. også Jens Wittendorff, *Transfer Pricing*, 4. udgave, 2022, side 133: -

"LL § 2 regulerer ikke sekundære korrektioner. En sekundær korrektion vil normalt kvalificere som udbytte eller tilskud. [...] I overensstemmelse hermed er det i forarbejderne til LL § 2 forudsat, at en sekundær korrektion skal beskattes efter skattelovgivningens almindelige regler, herunder som gave, tilskud, udbytte eller løn. [...] Den skatteretlige behandling af indkomst, der kvalificerer som udbytte, følger af LL § 16 A og skattelovgivningens øvrige regler om udbytter, herunder SEL § 13, stk. 1, nr. 2, om skattefrie udbytter." -

En sekundær korrektion skal således beskattes *"efter skattelovgivningens almindelige regler"*, og den skattemæssige behandling af indkomst, der kvalificerer som udbytte, følger derfor af ligningslovens § 16 A, jf. afsnit 3.5. -

3.5 Ligningslovens § 16 A indeholder ikke hjemmel til at foretage en særskilt indkomstopgørelse

Indkomstoverførsler fra selskaber til aktionærer er reguleret af ligningslovens § 16 A, hvoraf det af stk. 1, følger, at der ved opgørelsen af den skat -

tepligtige indkomst medregnes udbytte af aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer. -

Det følger af § 16 A, stk. 2, nr. 1, at der til udbytte henregnes alt, hvad der af selskabet udloddes til aktuelle aktionærer eller andelshavere.

Omfattet af bestemmelsen er situationer, hvor en udgift i et selskab er afholdt i hovedaktionærens private interesse, og hvor der derfor ikke er adgang til fradrag efter statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a, da der ikke er tale om en driftsomkostning. Sådanne udlodninger til hovedaktionæren betegnes *maskerede udlodninger*. -

Når der foreligger en maskeret udlodning, opstår der et samspil mellem reglen om indtægtsfiksering i ligningslovens § 2 og reglen i ligningslovens § 16 A.

Såfremt skattemyndighederne har fikseret en indtægt fra hovedaktionæren til selskabet med hjemmel i ligningslovens § 2, og denne indtægtsfastsættelse medfører, at der er grundlag for at henføre yderligere indkomster til aktionæren ved en sekundær korrektion, følger det af ligningslovens § 16 A, at hovedaktionæren udlodningsbeskattes af den yderligere indkomst. -

Hovedaktionæren vil herefter blive beskattet af den værdi, som den pågældende har haft ved at råde over selskabets aktiver. -

3.6 Højesterets dom af 2. oktober 2008 om medregning af fikseret indkomst i den samlede indkomstopgørelse

Højesteret har i SKM2008.824.HR bekræftet, at den skattemæssige virkning af en fiksering af en indkomst med hjemmel i ligningslovens § 2 er, at den fikserede indkomst skal medregnes ved den samlede opgørelse af resultatet for den virksomhed, der bør oppebære den fikserede indtægt. Spørgsmålet for Højesteret var nærmere bestemt, hvorvidt en lejeindtægt, der var fikseret af skattemyndighederne med hjemmel i ligningslovens § 2, og som dækkede hovedaktionærens rådighed over en ejendom ejet af hovedaktionærens selskab, skulle medregnes i det samlede opgjorte under skud for ejendommen. -

Højesteret udtalte, at den fikserede lejeindtægt skulle medregnes ved den samlede opgørelse af resultatet af ejendommen, jf. Højesterets præmisser:

"Af de grunde, der er anført af landsretten, tiltræder Højesteret, at det er lagt til grund, at H har haft rådighed over ejendommen i Frankrig i de perioder, hvor den ikke var udlejet til anden side. Ved opgørelsen af resultatet af ejendommen for de omhandlede indkomstår er der herefter hjemmel i statsskattelovens § 4, litra b, 1. pkt., og for årene 1999 og 2000 tillige i ligningslovens § 2, til at medregne en lejeindtægt svarende til den fortjeneste, som selskabet ville have opnået ved helårsudlejning til en uafhængig tredjemand, jf. herved Højesterets dom i U 2005.658." (Min understregning) =

Det følger således af Højesterets dom, at når skattemyndighederne fikserer en lejeindtægt med hjemmel i ligningslovens § 2, skal den fikserede lejeindtægt medregnes i den samlede indkomstopgørelse. -

At virksomhedens underskud efterfølgende skal beskattes som udbytte hos hovedaktionæren, fordi skattemyndighederne anser virksomheden for hobbyvirksomhed, ændrer ikke på dette.

Det bemærkes, at den lejeindtægt, som skattemyndighederne havde fikset, skulle medregnes i "*opgørelsen af resultatet af ejendommen*" og ikke i sel- -
skabets samlede resultat, idet det følger af selskabsskattelovens § 8, stk. 2, at indtægter og udgifter, som vedrører en fast ejendom beliggende i ud- -
landet, ikke medregnes til den skattepligtige indkomst.

Problemstillingen i den pågældende sag kan illustreres med tallene for indkomståret 2000, hvor indkomstopgørelsen for ejendommen før fikse- -
ring af lejeindtægten var opgjort som følger, jf. opgørelsen i Landsskatte- -
rettens afgørelse af 16. december 2003:

Indkomstopgørelse for ejendommen for indkomståret 2000 før fiksering af lejeindtægt

Udgifter og afskrivninger	- 701.655 kr.
Faktisk betalt lejeindtægt fra tredjemand	367.525 kr.
Faktisk betalt lejeindtægt fra hovedaktionær	50.000 kr.
Resultat for indkomståret 2000	<u>- 284.130 kr.</u>

Opgørelsen af indtægter og udgifter for ejendommen for indkomståret 2000 før fiksering af en lejeindtægt efter ligningslovens § 2, resulterede så- -
ledes i et underskud på 284.130 kr.

Højesteret fandt, at der skulle fikseres en lejeindtægt på 496.869 kr. for ho- -
vedaktionærens rådighed over ejendommen for indkomståret 2020, som
ifølge Højesteret skulle medregnes ved opgørelsen af resultatet af ejen- -
dommen for de omhandlede indkomstår.

En "medregning" af den fikserede lejeindtægt efter ligningslovens § 2, må
betyde, at den af skattemyndighederne fikserede lejeindtægt skal reducere
underskuddet for indkomståret 2000, således at resultatet for indkomstå- -
ret 2000 kan opgøres til et overskud på 212.739 kr.

Det bemærkes, at Landsskatteretten i samme sag også havde udtalt, at

*"den objektive udlejningsværdi for 1999 og 2000, der skal medregnes ved
opgørel -
sen af resultatet af ejendommen..."* (min understregning), og at Østre Lands -
ret ligeledes havde udtalt, at der er hjemmel i ligningslovens § 2 til "*ved
opgørelsen af resultatet for ejendommen i Frankrig at medregne en lejeindtægt*"

svarende til, hvad en uafhængig tredjemand skulle have betalt." (Min under - stregning)

3.7 Landsskatterettens afgørelser af 24. februar 2025 om medregning af fikseret indkomst i den samlede indkomstopgørelse

Landsskatteretten har i den nyligt offentliggjorte afgørelse af 24. februar 2025 (SKM2025.438.LSR) – med henvisning til Højesterets dom i SKM2008.824.HR – bekræftet, at også Landsskatteretten fortsat fortolker ligningslovens § 2 sådan, at fikserede lejeindtægter skal medregnes i den samlede indkomstopgørelse.

Samtidig har Landsskatteretten i afgørelsen fastholdt princippet – som også gør sig gældende i nærværende sag – om, at hovedaktionæren/-anpartshaveren ikke skal beskattes hårdere ved en korrektion efter ligningslovens § 2, end hvad der ville være tilfældet, hvis hovedanpartshaveren havde betalt lejen.

Sagen omhandlede en hovedanpartshavers private rådighed over nogle ubebyggede grunde, som hovedanpartshaverens selskab ejede.

Skattestyrelsen havde fastsat en fikseret leje for hovedanpartshaverens brug af de ubebyggede grunde til 4 % af selskabets anskaffelsessum for grundene med tillæg af selskabets løbende udgifter til ejendomsskatter, gartner mv.

Samtidig havde Skattestyrelsen nægtet selskabet fradrag for løbende udgifter og beskattet disse som maskeret udlodning hos hovedanpartshaveren med henvisning til, at udgifterne var afholdt i hovedanpartshaverens private interesse.

Skattestyrelsens metode indebar derfor, at hovedanpartshaveren blev beskattet hårdere, end hvis han blot havde betalt en armslængdeleje, idet Skattestyrelsens metode førte til en dobbeltbeskatning af selskabets udgifter.

Landsskatteretten afviste dette og fastslog dermed, at ligningslovens § 2 ikke indeholder hjemmel til at gennemføre korrektioner, der stiller hovedanpartshaveren skattemæssigt mere ugunstigt, end realiteten tilsiger.

Derfor blev selskabet indrømmet fradrag for udgifterne, og hovedanpartshaveren skulle ikke beskattes af beløbet som udbytte, jf. også den sammenholdte sag for hovedanpartshaveren, der er offentliggjort som SKM2025.439.LSR.

Såvel selskabets som hovedanpartshaverens indkomst blev derfor nedsat med et beløb svarende til udgifterne.

Landsskatterettens afgørelse i SKM2025.438.LSR bekræfter dermed, at korrektioner efter ligningslovens § 2 skal afspejle de reelle armslængdevilkår

og ikke føre til en yderligere forringelse af hovedanpartshaverens skattemæssige stilling. -

3.8 Østre Landsrets dom af 4. april 2025 om krav om lovhjemmel til foretagelse af særskilte indkomstopgørelser

Østre Landsret har den 4. april 2025 i U.2025.3267Ø givet to skatteydere medhold i, at der hverken i ordlyden af eller forarbejderne til bestemmelsen om fradrag for driftsudgifter i statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a, var grundlag for at kildeartsbegrænse bestyrelsesmedlemmernes fradragsret, og at den administrative praksis, som Skatteministeriet havde henvist til, ikke hjemlede adgang til en kildeartsbegrænsning. -

Spørgsmålet i sagen var, hvorvidt to bestyrelsesmedlemmers fradragsret var kildeartsbegrænset, således at de udgifter, som bestyrelsesmedlemmerne havde haft til betaling af erstatningsforpligtelser opstået i forbindelse med udøvelse af bestyrelseserhvervet, alene kunne fradrages i tilsvarende indtægter, dvs. bestyrelseshonorar. -

Skatteministeriet gjorde gældende, at fradragsretten for bestyrelsesmedlemmerne kunne kildeartsbegrænses, således at udgifterne til erstatningsbetalingerne alene kunne fradrages i tilsvarende indtægter. -

Bestyrelsesmedlemmerne gjorde derimod gældende, at der ikke var hjemmel til at foretage en sådan kildeartsbegrænsning i statsskattelovens §§ 4-6 eller andetsteds, jf. bestyrelsesmedlemmernes anbringender i U.2025.3267Ø: -

"Sagsøgernes fradrag i medfør af statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a, for det i denne sag omhandlede driftstab kan kun kildeartsbegrænses, hvis der er særskilt hjemmel til dette, som anført af professor Anders Nørgaard Laur sen i note 2 til statsskatteloven i Karnov. -

Der foreligger ikke en sådan særskilt hjemmel til at kildeartsbegrænse sagsøgernes fradrag for de af dem lidte driftstab, og derfor skal der gives sagsøgerne medhold." (Min understregning)

Østre Landsret fandt, at der ikke var hjemmel til at kildeartsbegrænse bestyrelsesmedlemmernes fradragsret, og at bestyrelsesmedlemmerne derfor var berettiget til fradrag uden kildeartsbegrænsning for de betalte erstatningsbeløb efter statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a, jf. landsrettens begrundelse og resultat: -

"Statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a, giver efter sin ordlyd ikke grundlag for en kildeartsbegrænsning. Den af Skatteministeriet hævdede indskrænkende fortolkning af bestemmelsen ses endvidere ikke at have støtte i lovens forarbejder. -

Det bemærkes herved, at den begunstigende praksis, der er fulgt ved opgørelse af den personlige indkomst efter personskattelovens § 3, stk. 2, nr. 1, hvorefter udgifter til hobbyvirksomhed fradrages til trods for, at der -

ikke er tale om selvstændig erhvervsvirksomhed, dog således at fradragsretten er kildeartsbegrænset, ikke findes at kunne begrænse adgangen til fradrag efter statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a. -

Heller ikke praksis vedrørende virksomhedsskattelovens § 1 findes at kunne begrænse adgangen til fradrag efter statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a, da virksomhedslovens anvendelsesområde alene omfatter skattepligtige personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed. -

Landsretten finder herefter, at A og B har ret til fradrag for de betalte erstatninger efter statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a, uden kildeartsbegrænsning." -

Landsretten fandt altså, at Skatteministeriet ikke havde peget på en hjemmel, der gav adgang til at fravige de grundlæggende principper for indkomstopgørelsen, og at indkomsten derfor skulle opgøres efter de grundlæggende principper i statsskattelovens §§ 4-6. -

Østre Landsrets dom er således udtryk for, at skattemyndighederne ikke kan fravige udgangspunktet for indkomstopgørelse ved at foretage særskilte opgørelser uden udtrykkelig hjemmel. -

Dette gælder uanset, om der er tale om særskilt opgørelse af fradrag eller særskilt opgørelse af indtægter.

3.9 Vestre Landsrets dom af 17. maj 2024

(SKM2024.348.VLR) Skatteministeriet har i processkrift 1 på side 1 ff. omtalt Vestre Landsrets dom af 17. maj 2024 (SKM2024.348.VLR), hvor der – ligesom i nærværende sag – var tale om samtidig beskatning af et selskabs underskud og en af skattemyndighederne fastsat (fikseret) lejeindtægt i en situation, hvor en stutterivirksomhed blev anset for ikke-erhvervsmæssig, og hovedanpartshaveren blev beskattet af underskuddet som maskeret udbytte. -

Det bemærkes indledningsvist, at Vestre Landsrets dom ikke er bindende for Østre Landsret.

Vestre Landsret har ved dommen afgjort sagen i overensstemmelse med Skatteministeriets metode og har dermed undladt at lade den af skattemyndighederne fikserede lejeindtægt indgå i den samlede opgørelse af stutterivirksomhedens indtægter og udgifter: -

"Efter det, der er fremkommet for landsretten vedrørende selskabets regnskabsoplysninger, lægger landsretten til grund, at der i selskabets regnskab ikke er medtaget finansieringsomkostninger knyttet til indkøb af de pågældende heste, hvilket i givet fald ville have påvirket driftsunderskuddet negativt. Der er således ikke ved beskatningen af driftsunderskuddet sket en beskatning for den del af markedslejen, der ville udgøre et beløb svarende til forretningen af investeringen. -

På denne baggrund vil en beskatning af A's rådighed over hestene samt dig med en beskatning vedrørende selskabets driftsunderskud ikke med føre en dobbeltbeskatning. Af de samme grunde skal der heller ikke ske reduktion i beskatningen vedrørende driftsunderskuddet efter A subsidiære påstand."

Det ses ikke af Vestre Landsrets dom, hvilken hjemmel der begrundes en afvigelse fra udgangspunktet i nettoindkomstprincippet, og hvilken hjemmel der begrundes en særskilt indkomstopgørelse. Det fremgår endvidere ikke af Vestre Landsrets dom, med hvilken begrundelse dommen afviger fra Højesterets dom i SKM2008.824.HR, der fastslår, at fikserede lejeindtægter skal indgå i den samlede indkomstopgørelse.

Vestre Landsrets dom indebærer således en fravigelse af principperne for indkomstopgørelse, som indebærer en dobbeltbeskatning af hovedpartshaveren, når denne beskattes af både det ikke-reducerede underskud og af en særskilt fikseret lejeindtægt, uden at det af dommen kan udledes, hvilken hjemmel, der tillader en sådan dobbeltbeskatning."

Landsrettens begrundelse og resultat

Landsskatterettens afgørelse om, at selskabets virksomhed med stutridrift ikke kan anses for at være erhvervsmæssigt drevet, og at selskabet derfor ikke kan fradrage det driftsmæssige underskud for stutriet. Det samme gælder afgørelsen om, at driftsunderskuddet i virksomheden skal anses som maskeret udbytte, som Sagsøgte skal beskattes af.

Det er endvidere ubestridt, at selskabet har stillet heste til rådighed for Sagsøgtes private brug uden at modtage vederlag herfor.

For landsretten vedrører sagen spørgsmålet om, i hvilket omfang der er grundlag for at beskatte selskabet af en fikseret lejeindtægt som følge af, at selskabet har stillet heste til rådighed for Sagsøgte, jf. statsskattelovens § 4, og endvidere om Sagsøgte ud over underskudsbeskatningen skal yderligere udlovningsbeskattes som følge af den værdi, han har haft af at have fået hestene stillet til rådighed af selskabet, jf. ligningslovens § 16 A.

Landsskatteretten fandt ved sine afgørelser på dette punkt, at der ikke var grundlag for at beskatte Sagsøgte af den rådighed, han har haft over hestene, samtidig med, at han udbyttebeskattes af driftsunderskuddene i selskabet. Landsskatteretten lagde i den forbindelse til grund, "at der i disse driftsunderskud indgår udgifter til anskaffelse og drift af heste", og "at der her ved vil være tale om risiko for et element af dobbeltbeskatning af de samme beløb, ligesom klageren samtidigt ville blive anset for at være ejer og lejer af det samme aktiv". Landsskatteretten fandt desuden, at den af Skattestyrelsen anvendte metode til at værdiansætte rådigheden med diskontoen + 4 % var ud-

tryk for skøn under regel. Landsskatteretten fandt samtidig, at "[i] og med, at stutridriften er anset som ikke erhvervmæssig, og underskud ikke kan fra -
trækkes findes der herefter ikke at være grundlag for at beskatte selskabet af fikseret
leje, idet nulstilling af underskuddet svarer til, at aktiviteten er udtaget fra selskabet,
således, at der ikke længere er en transaktion at beskatte".

Sagsøgte og selskabet, der har gjort gældende, at Landsskatteret -
tens resultat er korrekt, har ikke bestridt, at der kan fikseres en markedsleje, der
skønsmæssigt kan opgøres på baggrund af en markedsrente svarende til dis-kontoen
+ 4 % af hestenes anskaffelsessum som fastsat af Skattestyrelsen ved de omhandlede
afgørelser.

Sagsøgte og selskabet har imidlertid gjort gældende, at det følger -
af nettoindkomstprincippet, at den fikserede leje skal indgå i den samlede op
gørelse af virksomhedens underskud, og at beløbet dermed også skal indgå i
det beløb, som Sagsøgte skal udlodningsbeskattes af. Det er desu -
den gjort gældende, at Skattestyrelsens afgørelse er i strid med skattemyndig
hedernes praksis på transfer pricing-området.

Vedrørende spørgsmålet om dobbeltbeskatning

I forhold til selskabet fremgår det af statsskattelovens § 4, at skatteyderens sam -
lede årsindtægter medregnes til den skattepligtige indkomst, herunder f.eks.
vederlagsfri benyttelse af andres gods. I relation til Sagsøgte frem -
går det af ligningslovens § 16 A, stk. 2, nr. 1, jf. stk. 1, at der ved opgørelsen af
den skattepligtige indkomst skal medregnes udbytte af aktier mv., og til ud -
bytte henregnes alt, hvad der af selskabet udloddes til aktuelle aktionærer mv. -
Af forarbejderne til bestemmelsen fremgår, at aktionæren mv. således skal be -
skattes af alt, hvad denne modtager af økonomisk værdi fra selskabet.

Det følger endvidere af ligningslovens § 2, at interesseforbundne parter ved op -
gørelsen af den skattepligtige indkomst skal anvende priser og vilkår for øko -
nomiske transaktioner i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, -
hvis transaktionerne havde fundet sted mellem uafhængige parter. Den fikse -
rede leje, henholdsvis rådigheden over hestene, skal således værdiansættes til -
den markedsleje, selskabet ville have opnået, hvis selskabet havde udlejet he -
stene til tredjemand.

I Skattestyrelsens opgørelse af selskabets driftsunderskud og beskatningen
heraf hos selskabet (nægtelse af fradrag) og hos Sagsøgte (udlod -
ningsbeskatning) indgår afskrivninger/værdireguleringer, men ikke en forrent -
ning af værdien af hestene. Det driftsmæssige underskud inkl. afskrivninger er

dermed ikke udtryk for den samlede værdi, som en uafhængig tredjemand ville have betalt for at få hestene stillet til rådighed, jf. ligningslovens § 2.

En samtidig beskatning af driftsunderskuddet i selskabet og en rådighedsbeskatning, der alene består af den forrentning, som selskabet ville have forlangt i fortjeneste ved udleje af hestene til tredjemand, indebærer således ikke, at der er tale om dobbeltbeskatning, jf. herved tillige SKM.2024.348VLR.

Landsretten finder på denne baggrund ikke grundlag for at tilsidesætte Skattestyrelsens afgørelser om fiksering af en markedsleje, henholdsvis værdiansættelse af rådigheden over heste, opgjort på baggrund af en markedsrente svarende til diskontoen + 4 % af hestenes anskaffelsessum. Som anført ovenfor, ses der heller ikke at være uenighed herom mellem parterne.

Vedrørende spørgsmålet om fradrag i driftsunderskuddet og nettoindkomstprincippet
Det er herefter spørgsmålet, om det, således som det er gjort gældende af selskabet og Sagsøgte, følger af nettoindkomstprincippet, at den fikserede leje skal indgå i driften af virksomheden som en lejeindtægt, således at selskabets driftsunderskud og dermed også det beløb, som Sagsøgte skal udlovningsbeskattes af, reduceres.

Det er ubestridt, at der ikke er sket en betaling af den værdi, der angår rådigheden over hestene (den fikserede leje), og underskuddet i virksomheden er således ikke faktisk nedbragt hermed.

Landsretten bemærker, at det fremgår af ligningslovens § 2, stk. 5, at den skattepligtige ved ændringer i ansættelsen af den skatte- eller udlovningspligtige indkomst i henhold til § 2, stk. 1, kan undgå yderligere følgeændringer (sekundære justeringer) ved at forpligte sig til betaling i overensstemmelse med de i stk. 1 anvendte priser og vilkår.

Af forarbejderne til denne bestemmelse fremgår, at hvis den skattepligtige ønsker at forpligte sig til betaling i overensstemmelse med de i stk. 1 anvendte priser og vilkår, skal denne forpligtelse påtages i tilknytning til gennemførslen af korrektionen efter stk. 1.

Dette er ubestridt ikke sket.

På denne baggrund, og da den beskatning, der foretages ved Skattestyrelsens afgørelser som følge af den manglende betaling, ikke påvirker opgørelsen af underskuddet, findes der ikke grundlag for som påstået af Sagsøgte og selskabet at reducere driftsunderskuddet med den fikserede leje, jf. herved

tillige SKM.2024.348VLR. Der findes ikke herved at være foretaget beskatning i strid med nettoindkomstprincippet.

Konklusion:

Da en beskatning i overensstemmelse med Skattestyrelsens afgørelse heller ikke findes stridende mod skattemyndighedernes praksis på transfer pricing-områ -
det, finder landsretten herefter ikke grundlag for at tilsidesætte Skattestyrelsens afgørelser om, at selskabet skal beskattes af markedslejen svarende til Skattesty -
relsens skønsmæssige opgørelse af den forretning, som selskabet ville have for -
langt i fortjeneste ved udleje af hestene til tredjemand, og at
Sagsøgte tilsvarende yderligere skal udlodningsbeskattes med et beløb svarende hertil.

På denne baggrund tages Skatteministeriets påstande over for begge de sagsøgte til følge.

Sagsomkostninger:

Under hensyn til sagernes principielle karakter og videregående betydning fin -
der landsretten, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger for landsret -
ten til den anden part.

THI KENDES FOR RET:

Sagsøgte som successor efter Sagsøgte A/S (sag BS-47784/2022-OLR) skal anerkende, at selskabet skal beskattes af markedslejen svarende til 4.800 kr. i 2012, 3.600 kr. i 2013, 3.600 kr. i 2014, 3.600 kr. i 2015 og 3.600 kr. i 2016, idet selskabet har stillet heste til rådighed for hovedaktionæren, Sagsøgte.

Sagsøgte (sag BS-47787/2022-OLR) skal anerkende, at han har mod -taget skattepligtig udlodning svarende til 4.800 kr. i 2012, 3.600 kr. i 2013, 3.600 kr. i 2014, 3.600 kr. i 2015 og 3.600 kr. i 2016 ved, at hans selskab Sagsøgte A/S har stillet heste til rådighed for ham.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part.